

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000231980

PROGRAM

CES. KRÓL.

SZKOŁY POLITECHNICZNEJ

WE LWOWIE

NA ROK NAUKOWY 1878|79.

VII.

WE LWOWIE.

NAKŁADEM C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.

1878.

J.X.3/1878-79

~~II - 348206~~

BIBLIOTEKA POLITECHNICZNA
KRAKÓW

Akc. Nr. ~~84~~ 48

~~III~~ 15 ~~105~~

REGULAMIN TYMCZASOWY

WEWNĘTRZNEGO USTROJU I ZARZĄDU

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ WE LWOWIE.

1. Zadaniem Szkoły Politechnicznej we Lwowie jest wykształcenie techników w zawodzie inżynierii, budownictwa, budowy maszyn i chemiczno-technicznego przemysłu, nie tylko teoretycznie za pomocą systematycznych wykładów specjalnych, ale także praktycznie, o ile takowe w szkole jest możebnym.

Szkoła Politechniczna dzieli się na cztery Wydziały fachowe, mianowicie :

1. Wydział inżynierii,
2. Wydział budownictwa,
3. Wydział budowy maszyn,
4. Wydział chemiczno-techniczny.

Szkoła Politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

Każdy rok akademicki dzieli się na dwa półrocza: zimowe i letnie; półrocze zimowe trwa od 1. października do 28. lutego, a półrocze letnie od 4. marca do 31. lipca. Praktyczne pomiary słuchaczy geodezyi odbywają się od 1. do 20. lipca.

2. Szkołą Politechniczną kieruje Rektor, wybrany na rok jeden z pomiędzy profesorów zwyczajnych Szkoły; wybór Rektora potwierdza Minister oświecenia. Poszczególnymi Wydziałami fachowymi zawiadują w pierwszym rzędzie kolegia, złożone z profesorów,

remunerowanych docentów i nauczycieli tychże Wydziałów. Członkowie Kolegium wybierają jednego profesora ze swego grona dziekanem Wydziału fachowego na dwa lata.

3. Słuchacze Szkoły Politechnicznej dzielą się na zwyczajnych i nadzwyczajnych.

Jako słuchacze zwyczajni mogą być przyjęci:

- a) kandydaci, którzy w szkole średniej przez rząd upoważnionej uzyskali świadectwo dojrzałości, przyczém abiturycenci gimnazjów mają udowodnić dostateczną wprawę w rysunkach geometrycznych i z wolnej ręki;
- b) słuchacze zwyczajni równorzędnych Instytutów technicznych, przenoszący się do Szkoły Politechnicznej.

Jako słuchacze nadzwyczajni mogą być przyjęci wszyscy, którzy nie posiadają kwalifikacji wymaganej od słuchaczy zwyczajnych, albo chcą uczęszczać tylko na niektóre wykłady; wszelako od kandydata na słuchacza nadzwyczajnego wymaga się dowodu ukończonego roku 18. i tych wiadomości przygotowawczych, które są potrzebne do zrozumienia wybranych przezeń wykładów.

Słuchacze nadzwyczajni nie mają prawa do żądania świadectw postępu i absolutorjów (8), jakoteż uwolnienia od czesnego i od tax za użytkowanie laboratoryów (4).

Gości dopuszcza się na wykłady tylko wyjątkowo za zezwoleniem Rektora. Jako goście mogą uczęszczać na wykłady tylko ludzie dojrzałego wieku, albo ukończeni słuchacze innej Szkoły Politechnicznej lub Uniwersytetu.

4. Za uczęszczanie na wykłady w Szkole Politechnicznej opłaca się taxę immatrykulacyjną i czesne.

Taxa immatrykulacyjna wynosi 5 zł. w. a. i uiszczają się ją przy pierwszym wstępie do Szkoły Politechnicznej, jakoteż przy wstępie powtórny po rocznej lub dłuższej przerwie studyów.

Od opłaty tej należytości nie uwalnia się nikogo.

Czesne wynosi dla każdego słuchacza zwyczajnego 15 zł. w. a. na półrocze i uiszczają się przy wpisie.

Słuchacze nadzwyczajni i goście płacą na półrocze tyle zł. w. a. czesnego, ile wynosi liczba godzin wykładów w tygodniu, na które się zapisali, przyczém każde dwie godziny ćwiczeń lub rysunków rachuje się za jedną godzinę wykładu. Atoli czesne słuchacza nadzwyczajnego i gościa nie powinno przewyższać czesnego, jakie opłaca słuchacz zwyczajny.

Słuchacze zwyczajni mogą być uwolnieni od całego lub od połowy czesnego na zasadzie dowiedzionego ubóstwa i dobrego w naukach postępu, udowodnionego świadectwem postępu; czesne zapłacone zwraca się w razie uwolnienia.

Prawo uwalniania od czesnego przysługuje Kolegium Profesorów.

Dochód z tax immatrykulacyjnych i czesnego wpływa do funduszu Szkoły Politechnicznej.

Za użytkowanie laboratorium uiszcza się taxę 15 zł. w. a. na półrocze.

Słuchacze zwyczajni ubodzy a pilni, mogą być uwolnieni od tej taxy pod tymisamymi warunkami, jak od czesnego.

Dochód z tax za użytkowanie laboratorium obraca się na powiększenie uposażenia dotyczącego laboratorium.

5. Oprócz ustaw powszechnych, odnoszących się do studentów w ogóle, obowiązują słuchaczy Szkoły Politechnicznej jeszcze oddzielne przepisy dyscyplinarne, które wręczy się każdemu słuchaczowi przy wpisie, i których ścisłe przestrzeganie słuchacz słowem honoru przyrzecze.

6. W celu ułatwienia słuchaczom nabycia w czasie należyтым systematycznego wykształcenia w jednym z czterech kierunków, reprezentowanych w Szkole Politechnicznej, Kolegium Profesorów ułoży dla każdego Wydziału fachowego oddzielne plany nauk.

7. Nowowstępujący słuchacze zwyczajni do któregośkolwiek Wydziału fachowego mają się zgłaszać od 1. do 4. października włącznie u dziekana tegoż Wydziału; słuchacze zwyczajni dawniejsi lub przechodzący z innych równorzędnych Instytutów technicznych jakoteż słuchacze nadzwyczajni, mają się zgłaszać u dziekana Wydziału fachowego od 1. do 8. października, względnie od 1. do 4. marca włącznie.

Każdy nowozgłaszający się powinien dziekanowi przedłożyć wypełnioną kartę wpisową, wszelkie wykazy dotychczasowych studyów i zatrudnień, jakoteż podać do zatwierdzenia plan nauk. Na zasadzie zatwierdzonego planu nauk odbywa się przyjęcie słuchacza w Rektoracie, które trwa do 14. października, względnie do 4. marca włącznie.

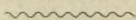
8. Uczęszczenie na wykłady i zachowywanie się potwierdza się słuchaczom zwyczajnym w książkach legitymacyjnych, wydanych

na cały czas studyów, a słuchaczom nadzwyczajnym na kartach legitymacyjnych, wydanych na jeden rok.

Dla udowodnienia postępu w naukach mogą słuchacze zwyczajni zażądać świadectw postępu z poszczególnych przedmiotów. Tych świadectw udziela się na zasadzie examinów ustnych i pisemnych, jakoteż prac rysunkowych lub praktycznych, dokonanych w ciągu roku lub półrocza szkolnego.

Słuchacze zwyczajni, którzy uczęszczali na wszystkie przedmioty naukowe, zawarte w planie nauk dla Wydziału fachowego, mogą zażądać absolutorium, potwierdzającego frekwencją, zachowywanie się, a ewentualnie postęp w naukach.

Szczególne przepisy o examinach są umieszczone poniżej.

ROZPORZĄDZENIE

ministra wyznań i oświecenia w porozumieniu z ministrami,
spraw wewnętrznych i handlu,

wydane dnia 12. lipca 1878. r.

o examinach i wydawaniu świadectw w Szkołach Politechnicznych królestw
i krajów reprezentowanych w Radzie Państwa.

Na mocy udzielonego mi Najwyższem postanowieniem z dnia
11. lipca r.^{eb} upoważnienia wydaję następujące przepisy:

Przepisy

o examinach i wydawaniu świadectw w Szkołach Politechnicznych

A. Examina rządowe.

§. 1.

W celu doświadczenia nabytej w Szkole Politechnicznej biegłości w zawodzie naukowym i technicznym odbywać się będą examina rządowe, a mianowicie:

Pierwszy czyli ogólny z nauk przygotowawczych;
drugi czyli examina fachowe z przedmiotów należących do obranego specjalnie zawodu technicznego.

§. 2.

Przedmiotami pierwszego (ogólnego) examinu rządowego są:

a) W zawodzie Inżynierji:

Matematyka (I. i II. kurs), geometrya wykreślna, fizyka (ogólna i techniczna), mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

b) W zawodzie Budownictwa lądowego:

Matematyka (I. kurs), geometrya wykreślna, fizyka (ogólna i techniczna), mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości), rysunki architektoniczne, geodezya niższa, rysunki wolnорęczne (I. i II. kurs).

c) W zawodzie Budowy machin:

Matematyka (I. i II. kurs), geometrya wykreślna, fizyka (ogólna i techniczna), mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki wolnорęczne (I. i II. kurs).

d) W zawodzie Chemii technicznej:

Matematyka (I. kurs), fizyka (ogólna i techniczna), mineralogia, chemia ogólna mineralna i organiczna, encyklopedia mechaniki i nauki o machinach.

§. 3.

Przedmiotami drugiego egzaminu rządowego są:

a) W zawodzie Inżynierii:

Geologia (I. i II. kurs), encyklopedia machin, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, geodezya niższa i wyższa, mechanika budownicza, budownictwo lądowe (nauka o materiałach budowlanych i o konstrukcjach budowniczych, architektura kolejowa), budowa dróg i roboty wodne, budowa mostów i kolei żelaznych, ustawy budownicze i kolejowe, buchalterya.

b) W zawodzie Budownictwa lądowego:

Geologia I. kurs (petrografia), mechanika budownicza, encyklopedia nauk inżynierskich, encyklopedia machin, ustawy budownicze, historia architektury, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, rysunki ornamentalne i modelowanie, budownictwo lądowe (nauka o materiałach budowlanych i o konstrukcjach budowniczych), architektura.

c) W zawodzie Budowy machin:

Geodezya niższa, encyklopedia budownictwa lądowego, encyklopedia nauk inżynierskich, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, technologia mechaniczna, teoria machin, budowa machin, buchalterya.

d) *W zawodzie Chemii technicznej:*

Towaroznawstwo, encyklopedia budownictwa lądowego, chemia analityczna, technologia chemiczna i chemia rolnicza.

§. 4.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym, komisya uwzględni wyniki zdanych przez kandydata egzaminów z poszczególnych przedmiotów. Komisya może za zwyczaj uwolnić kandydata od egzaminu z tych przedmiotów, z których kandydat przy egzaminie z poszczególnych przedmiotów uzyskał postęp „dobry“ lub wyższy.

Jeżeli kandydat uzyskał taką notę ze wszystkich przedmiotów, w takim razie może być zupełnie uwolniony od egzaminu. Wszelako komisya egzaminacyjna ma prawo zażądać od kandydata zdania egzaminu z jednego lub ze wszystkich przedmiotów pomimo przedłożenia świadectw egzaminu z poszczególnych przedmiotów.

§. 5.

Znajomość niektórych nauk drugiego egzaminu rządowego należy udowodnić świadectwami egzaminu z poszczególnych przedmiotów, które to świadectwa mają być uzyskane przed tymże egzaminem, a mianowicie:

a) *W zawodzie Inżynierji:*

Z geologii (I. i II. kurs), mechaniki budowniczej, encyklopedji machin, encyklopedji chemii mineralnej i organicznej, buchalterji, ustaw budowniczych i kolejowych.

b) *W zawodzie Budownictwa lądowego:*

Z geologii II. kurs (petrografii), mechaniki budowniczej, encyklopedji nauk inżynierskich, encyklopedji machin, ustaw budowniczych, historii architektury, encyklopedji chemii mineralnej i organicznej, rysunków ornamentalnych i modelowania.

c) *W zawodzie Budowy machin:*

Z encyklopedji budownictwa lądowego, encyklopedji nauk inżynierskich, geodezji niższej, encyklopedji chemii mineralnej i organicznej, buchalterji.

d) *W zawodzie Chemii technicznej:*

Z towaroznawstwa i encyklopedji budownictwa lądowego.

Pierwszy (ogólny) examin rządowy.

§. 6.

Przy pierwszym (ogólnym) examinie rządowym sprawują urząd examinatorów profesorowie, a według potrzeby także docenci wykładający w dotyczącej Szkole Politechnicznej te przedmioty, z których ma się odbywać examin.

Kierownictwo examinu należy do dziekana, a w razie przeszkody do jego poprzednika w urzędzie (prodziekana) tego Wydziału, do którego examinand należy.

Przewodniczący ma prawo, lecz nie obowiązek, z każdego przedmiotu zadawać kandydatowi pytania. Jeżeli dla tego samego przedmiotu ustanowionych jest dwóch lub więcej examinatorów wówczas kolejno zasiadają przy examinie.

§. 7.

Według potrzeby Minister oświecenia ustanawia nadzwyczajnych examinatorów na wniosek, przedłożony przez Kolegium Profesorów bądź z własnej inicjatywy, bądź w skutek polecenia ministeryalnego. Examinatorowie nadzwyczajni zasiadają przy examinach na przemiany ze zwyczajnymi.

§. 8.

Minister oświecenia może do examinów wydelegować komisarzy rządowych, którym przysługuje prawo zadawania pytań.

§. 9.

Do pierwszego (ogólnego) examinu rządowego przystępuje się z końcem czwartego lub w ciągu piątego półrocza.

Terminem zwyczajnym tego examinu są ostatnie tygodnie półrocza letniego i pierwsze tygodnie półrocza zimowego, terminem nadzwyczajnym zaś ostatni tydzień półrocza zimowego.

W terminie nadzwyczajnym tylko tacy kandydaci mogą być zazwyczaj przypuszczeni do examinu, których reprobowano przy examinie odbytym w terminie lipcowym lub październikowym, i którym nie przyzwolono dłuższej zwłoki do powtórzenia examinu.

Wyjątkowo przypuści się do ogólnego examinu w tym terminie także takich kandydatów, którzy w czasie przepisany zgłosili się do examinu w terminie październikowym, lecz bez własnej winy nie mogli w tym terminie przystąpić do examinu. Wsze-

lako tacy kandydaci mają usprawiedliwić przed examinem swoją nieobecność w terminie przepisany, i upraszać o przypuszczenie do examinu w terminie nadzwyczajnym. Atoli na takie wyjątkowe przypuszczenie do examinu w terminie nadzwyczajnym może zezwolić tylko minister oświecenia na wniosek Kolegium Profesorów, przedłożony w porozumieniu z dziekanem dotyczącego Wydziału.

Jeżeli Kolegium Profesorów i dziekan zgodnie się oświadczą przeciw przypuszczeniu, w takim razie odmawia się prośbie kandydata, któremu przeciw takiemu orzeczeniu nie przysługuje prawo rekursu.

Co do reszty sposobów postępowania w podobnych wyjątkowych przypuszczeniach do examinu, mają być odpowiednio zastosowane postanowienia reskryptu ministeryalnego z dnia 31. października 1877. l. 9087 (Dz. rozp. min. nr. 28).

§. 10.

Do zdawania pierwszego examinu rządowego kandydat powinien się zgłosić w tej Szkole Politechnicznej, w której w owym czasie jest immatrykulowany.

§. 11.

O przypuszczenie do pierwszego examinu rządowego kandydat ma wnieść pisemną prośbę do dziekana swego Wydziału, załączając potrzebne dowody.

Tymi dowodami są:

1. Karta immatrykulacji.
2. Świadectwo examinu dojrzałości lub dokument zastępujący miejsce tego świadectwa.
3. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat przynajmniej przez cztery półrocza był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej albo zakładu jej równorzędnego, i że na wszystkie przy pierwszym examinie rządowym wyznaczone przedmioty uczęszczał. Kandydat z Wydziału Chemii technicznej wykaże się nadto, że uczęszczał na wykłady chemii analitycznej i przynajmniej przez dwa półrocza pracował w laboratorium z odpowiednim skutkiem.

Oprócz tego kandydat ma przedłożyć w formie należycie uwierzytelnionej prace rysunkowe i inne, przepisane planem nauk

dla dotyczącego Wydziału a względnie udowodnić, iż sam je wykonał.

Wszystkie powyższe dokumenta należy przedłożyć w oryginale i podczas examinu muszą się znajdować do użytku komisji.

§. 12.

Do ogólnych examinów rządowych, mających się odbyć w terminie lipcowym, należy się zgłaszać w czasie od 15. maja do 15. czerwca, do examinów zaś mających się odbywać w terminie październikowym, należy się zgłaszać w miesiącu lipcu.

Kandydaci reprobowani w jednym z powyższych terminów, a którzy chcą być znowu przypuszczeni do pierwszego examinu rządowego w terminie nadzwyczajnym, mają wnieść prośbę o to przynajmniej trzy tygodnie przed upływem półrocza zimowego.

§. 13.

Dziekan rozpatruje prośbę i załączniki, a jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody co do przypuszczenia do examinu, pisze zezwolenie na wniesioném podaniu.

§. 14.

W razie nieznacznych wątpliwości, któreby kandydat mógł niezwłocznie sam usunąć, należy kandydatowi udzielić odpowiednich wskazówek, w wypadkach zaś wątpliwych należy rzecz przedłożyć Kolegium Profesorów do rozstrzygnięcia.

Jeżeli Kolegium Profesorów odmówi kandydatowi przypuszczenia do pierwszego examinu rządowego, wolno kandydatowi odwołać się do ministerstwa oświecenia.

§. 15.

Po zamknięciu terminu zgłoszeń dziekan ułoży wykaz alfabetyczny kandydatów, którzy mają być przypuszczeni do examinu.

§. 16.

Dziekani oceniają wspólnie według liczby examinatorów, azali bez znacznego uszczerbku dla wykładów wystarczy ustanowienie jednej komisji, lub też czy potrzeba będzie ustanowić dwie więcej komisji specjalnych jednocześnie examinujących, a ewentualnie powołać także examinatorów nadzwyczajnych (§. 7.)

W ostatnim wypadku dziekani oznajmniają o tém Kolegium Profesorów, celem przedłożenia ministerstwu odpowiednich w tej mierze wniosków.

Dziekani układają wspólnie liczbę dni examinowych i w wykazie kandydatów dopisują dzień, w którym kandydat ma przystąpić do examinu; w razie zaś jeżeli ustanowiono dwie lub więcej komisji examinacyjnych, dopisują także numer komisji, do której każdy z kandydatów ma się zgłosić, i nazwisko kandydata.

Dziekani ogłaszają pomieniony wykaz na czarnej tablicy, a w razie potrzeby obwieszają go także w salach wykładowych.

Drugi examin rządowy.

(Examin fachowy.)

§. 17.

Dla odbywania examínów fachowych ustanawia minister oświecenia przy każdej Szkole Politechnicznej osobne komisje examinacyjne dla każdej grupy fachowej, a to na wniosek Kolegium Profesorów.

§. 18.

Komisja składa się z prezesa i stosownie do okoliczności z jednego lub dwóch zastępców prezesa (wiceprezesów), tudzież z tylu komisarzy examinacyjnych, ilu ich wymaga potrzeba ze względu na liczbę kandydatów i na częstą zmianę w ustanawianiu komisji specjalnych.

Prezes, mianowani zastępcy i komisarze examinacyjni stanowią komisją główną.

Z pomiędzy nich prezes według własnego zdania ustanawia komisje dla poszczególnych działów examinu (komisje specjalne).

§. 19.

Na komisarzy examinacyjnych należy wybierać przedewszystkiem profesorów i docentów dotyczącej Szkoły Politechnicznej, tudzież znakomych mężów fachowych, nie należących do grona profesorów Szkoły Politechnicznej.

Każdy profesor lub urzędnik, powołany do sprawowania tych czynności, jest obowiązany do ich przyjęcia.

§. 20.

Prezes i jego zastępcy są zarazem examinatorami. W razie przeszkody zastępuje prezesa wiceprezes, wiceprezesa zaś najstarszy w służbie z obecnych członków komisji examinacyjnej.

§. 21.

Do examinu fachowego można przystąpić dopiero w ostatnich tygodniach ostatniego półrocza, przepisanego planem nauk dla dotyczącego Wydziału.

§. 22.

Examina fachowe nie odbywają się w pewnych terminach, lecz można je zdawać podczas roku naukowego z wyjątkiem feryi jesiennych i mniejszych.

§. 23.

Kandydat może zdawać examin fachowy przed jakąkolwiek komisją examinacyjną.

Wszelako kandydat reprobowany może powtórzyć examin tylko przed komisją tej Szkoły Politechnicznej, w której go reprobowano.

§. 24.

O przypuszczenie do drugiego examinu rządowego (fachowego) kandydat powinien wnieść pisemną prośbę do prezesa dotyczącej komisji, załączając potrzebne dokumenta.

Dokumentami tymi są:

1. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat:
 - a) od czasu zdanego z dobrym skutkiem pierwszego examinu rządowego był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej, a to jeżeli uczęszczał na Wydział Inżynierii lub Budownictwa, przez sześć półroczy, jeżeli zaś na Wydział Budowy machin lub Chemii technicznej, przez cztery półrocza;
 - b) uczęszczał na wszystkie dla dotyczącego Wydziału przepisane wykłady.
2. Świadectwo zdanego pierwszego examinu rządowego, a względnie certyfikat zastępujący miejsce tego świadectwa (§. 37.)
3. Świadectwa postępu z przedmiotów przepisanych §. 5.

Prócz tego kandydat ma przedłożyć należycie uwierzytelnione prace rysunkowe i inne, a względnie udowodnić, iż sam je wykonał.

Powyższe dokumenta muszą być przedłożone w oryginale i podczas examinu, muszą się znajdować do użytku komisji.

§. 25.

Prezes wyznacza termin examinów w każdym wypadku z osobna.

Prezes ma jednak w ogóle trzymać się tego porządku, w jakim kandydaci zgłaszali się do egzaminu.

§. 26.

Jeżeli prezes odmówi kandydatowi przypuszczenia do drugiego egzaminu rządowego, natenczas kandydatowi przysługuje prawo odwołania się do ministerstwa oświecenia.

§. 27.

Examin fachowy składa się z egzaminu praktycznego i teoretycznego. Pierwszy powinien się odbywać przed drugim.

Przy egzaminie praktycznym, kandydaci z zawodu Inżynierji, Budownictwa i Budowy machin mają wypracować elaborat na zadany temat; w zawodzie Chemii technicznej zaś mają wykonać pracę chemiczno-techniczną.

Tematy przy egzaminie praktycznym należy tak wybierać, aby kandydatom podać sposobność do okazania biegłości we wszystkich głównych przedmiotach egzaminu.

Tematy mające być zadane, układa komisya egzaminacyjna, przeznaczając oraz egzaminatora, pod nadzorem którego kandydat ma wypracować elaborat.

Wypracowanie elaboratu ma być uskutecznione w lokalnościach Szkoły Politechnicznej i w czasie nie przekraczającym ośmiu dni.

Jeżeli kandydat przy egzaminie praktycznym odpowiedział wymaganiom prawnym, o чём orzeka komisya, natenczas przypuści się go do egzaminu teoretycznego. Jeżeli zaś kandydat nie uczynił zadość tym wymaganiom, w takim razie ma ponownie przystąpić do egzaminu praktycznego w terminie, który mu komisya wyznaczy.

§. 28.

Przy drugim egzaminie rządowym można uwzględnić przedłożone świadectwa postępu z przedmiotów tego egzaminu, jeżeli świadectwa zawierają notę postęp „dobry“ lub wyższy.

Atoli egzamin praktyczny należy zdawać w całym zakresie, i tylko egzamin teoretyczny może być skrócony na zasadzie dobrych świadectw z poszczególnych przedmiotów.

Przepisy wspólne odnoszące się do obydwu egzaminów rządowych.

§. 29.

Każdy kandydat jest obowiązany stanąć do egzaminu tego dnia, który mu wyznaczono. Jeżeli zaś nie przybędzie na termin, wynikającą stąd szkodę sam ponosi.

Wszyscy kandydaci, którym tensam dzień wyznaczono do zdawania examinu, powinni dnia tego przybyć przed rozpoczęciem examinu i pozostać aż do jego ukończenia.

§. 30.

Zamiana dni examinowych pomiędzy dwoma lub kilkoma kandydatami może nastąpić tylko za zezwoleniem przewodniczącego (dziekana, prezesa), atoli w razie ustanowienia dwóch komisji specjalnych może być zamiana przyzwolona tylko pod tym warunkiem, jeżeli to nie pociąga za sobą także zmiany oddziału komisji, przeznaczonj poprzód dla kandydatów.

§. 31.

Examina z poszczególnych przedmiotów odbywają się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy examinie pisemnym (graficznym) komisja examinacyjna ma prawo uwzględnić odpowiednio także przedłożone elaboraty z czasu studyów kandydata, z zachowaniem jednak wszelkich ostrożności przeciw podsuwaniu obcej pracy. Podczas trwania examinu ustnego mają być obecni przewodniczący tudzież większość egzaminatorów.

Równocześnie można examinować tylko dwóch kandydatów.

Examin ustny z jednego przedmiotu może trwać najdłużej godzinę.

§. 32.

Examina ustne odbywają się publicznie. Przewodniczący komisji examinacyjnej powinni zarządzić co należy, aby zapobiec naruszeniu spokoju i porządku, coby uchybiało godności i ważności aktu, lub niekorzystnie wpływało na swobodę umysłu kandydatów. Przewodniczący powinni wydalic naruszającego spokój, a w razie potrzeby zarządzić nawet opróżnienie sali, w której się examini odbywa.

§. 33.

Przy obradach i głosowaniu komisji nad wynikiem odbytego examinu jawność jest wykluczona.

Komisja rozstrząsa naprzód ogólny wynik examinu, a po objawieniu zdania przez każdego z egzaminatorów, czy examini ze swego przedmiotu uznaje za udalę, czy też nie, komisja orzeka, czy kandydat jest aprobowany, czy reprobowany.

Żaden examin rządowy nie może być uważany za udały, przy którym kandydat choćby z jednego przedmiotu (§. 34.) nie odpowiedział wymaganiom prawnym. Jeżeli kandydat nie odpowie z kilku przedmiotów, komisya orzeka głosowaniem o terminie, przed upływem którego kandydat nie może być przypuszczony do powtórzenia examinu rządowego.

Wynik examinu z poszczególnionych nauk oznacza się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „nie-dostateczny“, któryto wynik examinator zapisuje w osobnym protokole, przyczem także uwzględnia się odpowiedź na pytania, zadawane przez przewodniczącego lub komisarza rządowego (§. 8).

Na zasadzie oceny wyników examinu z poszczególnych przedmiotów komisya orzeka ostateczną notę, czy kandydat okazał się przez zdany examin jako „uzdolniony“, czy też „znamienicie uzdolniony“. Przytęm uwzględnia się także noty, uzyskane przy examinach z poszczególnych przedmiotów.

§. 34.

Jeżeli kandydat tylko w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, wówczas może być przypuszczony do poprawienia nieudalego examinu z tego przedmiotu po upływie terminu dwumiesięcznego.

Jeżeli przy tym examinie otrzyma znowu notę „nie-dostateczną“ może być ponownie przypuszczony do poprawienia examinu po upływie czterech miesięcy.

Każdy taki examin poprawczy musi się odbywać w ustawicznej obecności przewodniczącego dotyczącej komisji examinacyjnej, a w razie interwencji komisarza rządowego przy pierwszym examinie (§. 8.), także w obecności tegoż komisarza.

§. 35.

Jeżeli kandydat z kilku przedmiotów nie odpowiedział wymaganiom prawnym, natenczas może być przypuszczony tylko do powtórzenia całego examinu, którego termin oznaczy komisya.

Termin powtórzenia nieudalego w lipcu lub październiku ogólnego examinu rządowego może być naznaczony albo na najbliższy termin nadzwyczajny (koniec półrocza zimowego), albo na najbliższy termin lipcowy; termin zaś powtórzenia nieudalego w terminie nadzwyczajnym (koniec półrocza zimowego) pierwszego examinu rządowego może być oznaczony albo w najbliższym terminie zwyczajnym lub też w najbliższym terminie nadzwyczajnym.

Jeżeli kandydat także przy tém powtórzeniu w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, to również może być przypuszczony tylko do ponownego powtórzenia całego examinu.

§. 36.

Jeżeli kandydata reprobowano na cały rok przy pierwszym examinie rządowym, w takim razie wolno komisji wskazać te przedmioty, na których wykład lub ćwiczenia kandydat ma uczęszczać w ciągu tego roku.

§. 37.

Ostateczny wynik examinu ogłasza się publicznie natychmiast po ukończeniu obrad, zapisuje się go w książce legitymacyjnej kandydata i stwierdza pieczęcią akademicką, a w razie reprobowania kandydata dopisuje się także termin powtórzenia nieudanego examinu i inne na reprobowanego nałożone warunki przypuszczenia do ponownego examinu.

Po zdaniu z pomyślnym skutkiem examinów wydaje się świadectwo examinów rządowych. Jeżeli komisya uwolniła kandydata zupełnie albo z wyjątkiem jednego przedmiotu od pierwszego examinu rządowego (§ 4.), w takim razie zamiast świadectwa z tego examinu wydaje się kandydatowi certyfikat, stwierdzający tę okoliczność.

§. 38.

Świadectwa examinu rządowego jak również certyfikaty zastępujące świadectwo pierwszego examinu rządowego mają zawierać, oprócz rodowodu kandydata i skreślenia toku odbytych nauk, tudzież, w razie zdania examinu, daty tego examinu, także noty examinów z poszczególnych przedmiotów, jakie kandydatowi zostały policzone, jak również te, które kandydat uzyskał z reszty przedmiotów examinu; w świadectwie examinu fachowego ma być uwidoczniiony także wynik examinu praktycznego, a obadwa świadectwa muszą zawierać notę ostateczną.

Świadectwa odbytych examinów wydaje się jedynie w tym języku, jaki jest wykładowym w dotyczącej Szkole Politechnicznej.

§. 39.

Jeżeli słuchacz przed udałym pierwszym examinem rządowym uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które planem nauk dla dotyczącego Wydziału należą do kursów wyższych niż czwartego,

natenczas te przedmioty (wyjąwszy wypadek przewidziany dla chemików w §. 11. punkt 3.) mogą mu być tylko w takim razie policzone dla przypuszczenia go do drugiego egzaminu rządowego, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym zdał pierwszy egzamin rządowy z pomyślnym skutkiem.

§. 40.

Przeciwko orzeczeniu komisji względem wyznaczenia terminu do powtórzenia egzaminu rządowego nie ma rekursu.

§. 41.

Jeżeli ktoś podstępem uzyskał przypuszczenie do egzaminu rządowego, a w szczególności, jeżeli reprobowany kandydat podstępnym sposobem wyłudził przypuszczenie do powtórzenia egzaminu przed terminem przepisany lub przed inną, a nie kompetentną komisją, albo w ogóle obszedł niniejsze przepisy, natenczas nie tylko uważa się za nieważny taki egzamin, choćby z pomyślnym skutkiem zdany, lecz pominąwszy skutki, wypływające z ustaw karnych, kandydat jeżeli jest jeszcze akademikiem, może być wykluczony ze wszystkich Szkół Politechnicznych na pewien czas lub na zawsze.

§. 42.

Każdy kandydat zgłaszający się do egzaminu, jest obowiązany przed przystąpieniem do egzaminu zapłacić taxę, którą się ustanawia w wysokości dziesięciu zł. w. a. za każdy ogólny egzamin rządowy, w wysokości zaś dwudziestu zł. w. a. za każdy egzamin fachowy.

Taxę i kwotę na stępel świadectwa opłaca się przy pierwszym egzaminie rządowym na ręce dziekana, przy drugim egzaminie rządowym na ręce prezesa komisji egzaminacyjnej za odpowiedni pokwitowaniem. Do zapłacenia całej taxy są obowiązani także ci słuchacze, którzy na zasadzie pomyślnych egzaminów z poszczególnych przedmiotów zostali częściowo lub w całości uwolnieni od egzaminów rządowych.

§. 43.

Kto na 24 godziny przed terminem egzaminowym nie zapłaci taxy lub się nie wykaże należącym się mu uwolnieniem od taxy, ten nie będzie przypuszczony do egzaminu.

§. 44.

Każdy słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej uwolniony od opłaty całego lub połowy czesnego w tém półroczu, w którym przystępuje do examinu rządowego, témsamém uzyskuje także uwolnienie od całej lub od połowy taxy examinowej.

U słuchaczy przystępujących do examinu w pierwszych czterech tygodniach półrocza uwzględnia się w téj mierze także uwolnienie od opłaty czesnego uzyskane w poprzedniém półroczu.

Słuchacz uwolniony od opłaty czesnego w ostatniém półroczu swoich studyów akademickich, zyskuje zarazem uwolnienie od taxy za examin fachowy, jeżeli doń przystępuje w ciągu następnego roku naukowego.

Za examin fachowy w późniejszym czasie zdawany opłaca się bezwzględnie należne taxy.

§. 45.

Wszelkie z jakiegokolwiek tytułu uzyskane uwolnienie od taxy traci ważność przy powtórzeniu examinów.

§. 46.

Z końcem każdego półrocza rozdziela się taxy w równych częściach pomiędzy examinatorów; atoli przewodniczący i ten profesor, który kieruje examinem praktycznym, biorą po dwie części.

B. Examina z poszczególnych przedmiotów.

§. 47.

Istniejące nieobowiązkowe examina celem uzyskania świadectwa z poszczególnych przedmiotów odbywają się publicznie pod nadzorem dziekana tego wydziału, do którego examinand uczęszcza.

W razie przeszkody zastępuje dziekana w czynności nadzorowania zastępca jego (prodziekan).

§. 48.

Pomienione examina odbywają się zwyczajnie z ukończeniem wykładów. Wyjątkowo można za zezwoleniem Rektora zdawać te examina z początkiem następnego roku naukowego po koniec października za opłatą taxy w kwocie pięciu zł. a. w.

Do tegosamego terminu i po dopełnieniu wymienionych wyżej warunków examin nieudały może być raz powtórzony.

§. 49.

Przy ocenianiu wyniku examinu służą za miarę nie tylko postępy okazane przy ustnym lub pisemnym examinie, ale także postępy udowodnione pracami w salach konstrukcyjnych i laboratoryach, tudzież uwierzytelnionymi pracami domowymi. Ze wszystkich przedmiotów, które nie ograniczają się na same ćwiczenia, należy przedsięwziąć ustny examin dla ocenienia postępu, a wynik examinu uwidocznic w świadectwie.

Postęp wyraża się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“.

§. 50.

Z przedmiotów drugiego examinu rządowego w każdym Wydziale (§. 3) nikt nie może zdawać examinów, ani uzyskać świadectwa postępu, dopokąd nie zda pierwszego examinu rządowego lub examinów z poszczególnych przedmiotów pierwszego examinu rządowego, a to z postępem przynajmniej dostatecznym.

Kto chce być przypuszczonym do ostatecznych examinów z poszczególnych przedmiotów na ostatnim kursie każdego Wydziału, t. j. z budowy dróg i robót wodnych, budowy mostów i kolei żelaznych, architektury kolejowej, nauki o machinach i budowy machin, chemii analitycznej, technologii chemicznej i chemii rolniczej, musi się prócz tego wykazać potwierdzeniem frekwencji z wszystkich nauk, będących przedmiotami drugiego examinu rządowego w dotyczącym Wydziale.

§. 51.

W absolutorjach wypisuje się poszczególne nauki w takim samym porządku, w jakim umieszczone są w planie nauk odpowiednich Wydziałów; w rubryce „Postęp“ należy w każdym razie umieścić uzyskaną notę postępu, jeżeli zaś słuchacz nie zdawał examinów uwidocznic to wyraźnie w téjże rubryce słowami: „Nie zdawał examinów.“

Prócz tego należy po przedmiotach czwartego półroczna w sposób wyrazisty umieścić uwagę w drukowanych blankietach, z którejby powziąć było można, czy abiturjent zdawał, czy nie pierwszy examin rządowy, lub równoważne examina z poszczególnych przedmiotów.

Przepisy tymczasowe o examinach rządowych.

Ci słuchacze zwyczajni, którzy drugi rok Wydziału ukończą w roku naukowym 1878/9, mogą być przypuszczeni do ogólnego examinu albo w obu terminach zwyczajnych w lipcu albo październiku 1879 r., lub też nawet w terminie nadzwyczajnym z końcem półrocza zimowego 1879/80, jeżeli się zgłoszą o przypuszczenie w tym terminie w miesiącu lipcu 1879 r.

Co do świadectw postępu, uzyskanych w czasie wprowadzenia w życie niniejszych przepisów, należy w zupełności zastosować postanowienia §§. 4. i 28, jeżeli te świadectwa wykazują postęp „dobry“ lub wyższy.

Tym uczniom, którzy w czasie, od kiedy zaczną obowiązywać niniejsze przepisy, są słuchaczami zwyczajnymi Szkoły Politechnicznej, zezwala się wyjątkowo na późniejsze przystąpienie do examinu z poszczególnych przedmiotów obudwu examinów rządowych z zachowaniem postanowień §. 50.

Technicy, którzy w czasie wprowadzenia w życie niniejszych przepisów nie są już immatrykulowani w Szkole Politechnicznej, a wniosą prośbę o późniejsze przypuszczenie do examinów z poszczególnych przedmiotów, nie mogą być przypuszczeni do tych examinów bez zezwolenia ministeryalnego.

Po upływie trzech lat od czasu kiedy zaczną obowiązywać niniejsze przepisy, nikt nie może być przypuszczony do późniejszych examinów, o jakich mówią niniejsze przepisy tymczasowe.

Względem wydawania świadectw z odbytych examinów rządowych albo certyfikatów (§§. 37, 38), należy się ściśle trzymać tego przepisu, że świadectwo z odbytego drugiego examinu rządowego może być wydane tylko po uzyskaniu frekwencji ze wszystkich w niniejszych przepisach wymienionych przedmiotów i dopiero po upływie tylu półroczy, ile ich planem nauk przepisano dla każdego Wydziału.

Uzyskane lub mające się jeszcze uzyskać dyplomy Szkół Politechnicznych zastępują w zupełności miejsce examinów rządowych, jak długo examina dyplomowe odbywać się będą w sposób dotychczasowy.

Nikt jednak w celu uwolnienia się od pierwszego examinu rządowego lub od examinów z poszczególnych przedmiotów nie może się zastawiać zamiarem zdawania examinu dyplomowego.

W wypadkach wyjątkowych, niniejszymi przepisami tymczasowymi nieprzewidzianych, rozstrzyga ministerstwo oświecenia na wniosek Kolegium Profesorów.

Minister wyznań i oświecenia
Stremayr m. p.

KOLEGIUM PROFESORÓW

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ

UCHWAŁA NA PODSTAWIE FORMALNEGO REGULAMINU WYKONAWCZEGO

POSTANOWIENIA WYKONAWCZEGO

I. O przyznaniu i wpisie studentów

1) Wniosek
2) Wniosek
3) Wniosek
4) Wniosek
5) Wniosek
6) Wniosek
7) Wniosek
8) Wniosek
9) Wniosek
10) Wniosek
11) Wniosek
12) Wniosek
13) Wniosek
14) Wniosek
15) Wniosek
16) Wniosek
17) Wniosek
18) Wniosek
19) Wniosek
20) Wniosek
21) Wniosek
22) Wniosek
23) Wniosek
24) Wniosek
25) Wniosek
26) Wniosek
27) Wniosek
28) Wniosek
29) Wniosek
30) Wniosek
31) Wniosek
32) Wniosek
33) Wniosek
34) Wniosek
35) Wniosek
36) Wniosek
37) Wniosek
38) Wniosek
39) Wniosek
40) Wniosek
41) Wniosek
42) Wniosek
43) Wniosek
44) Wniosek
45) Wniosek
46) Wniosek
47) Wniosek
48) Wniosek
49) Wniosek
50) Wniosek
51) Wniosek
52) Wniosek
53) Wniosek
54) Wniosek
55) Wniosek
56) Wniosek
57) Wniosek
58) Wniosek
59) Wniosek
60) Wniosek
61) Wniosek
62) Wniosek
63) Wniosek
64) Wniosek
65) Wniosek
66) Wniosek
67) Wniosek
68) Wniosek
69) Wniosek
70) Wniosek
71) Wniosek
72) Wniosek
73) Wniosek
74) Wniosek
75) Wniosek
76) Wniosek
77) Wniosek
78) Wniosek
79) Wniosek
80) Wniosek
81) Wniosek
82) Wniosek
83) Wniosek
84) Wniosek
85) Wniosek
86) Wniosek
87) Wniosek
88) Wniosek
89) Wniosek
90) Wniosek
91) Wniosek
92) Wniosek
93) Wniosek
94) Wniosek
95) Wniosek
96) Wniosek
97) Wniosek
98) Wniosek
99) Wniosek
100) Wniosek

KOLEGIUM PROFESORÓW

C. K SZKOŁY POLITECHNICZNEJ

UCHWALIŁO NA PODSTAWIE POWYŻSZEGO REGULAMINU NASTĘPUJĄCE

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE.

I. O przyjmowaniu i wpisie słuchaczy.

a) zwyczajnych.

Kto chce być po raz pierwszy przyjęty do Szkoły Politechnicznej jako słuchacz zwyczajny, wypełni dwie karty wpisowe, i odda je razem z dokumentami (7) dziekanowi Wydziału fachowego, do którego życzy sobie być przyjęty.

Jeżeli pomiędzy przedłożonymi dokumentami znajduje się świadectwo dojrzałości ze szkoły realnej, natenczas po przejrzaniu onego, dziekan poświadczy kwalifikacją kandydata do przyjęcia na obydwóch kartach wpisowych i jedną kartę zwróci kandydatowi, drugą zaś zatrzyma u siebie dla sporządzenia katalogu Wydziału fachowego.

Z otrzymaną kartą wpisową uda się kandydat do Rektoratu, gdzie otrzyma za złożeniem 15 centów książkę legitymacyjną, którą wypełniwszy i zapłaciwszy przepisane taksy, zostawi w Rektoracie wraz z kartą wpisową. W Rektoracie zapisze się kandydata do katalogu przyjęcia słuchaczy zwyczajnych, wyda mu się kartę immatrykulacji i poświadczy przyjęcie w książce legitymacyjnej. Kartę immatrykulacji i książkę legitymacyjną podpisze Rektor i odeszle dotyczącemu dziekanowi, który również podpisze się na książce legitymacyjnej, a potem oba dokumenta zwróci kandydatowi z tą uwagą, aby się zgłosił osobiście do każdego wykładającego i dał sobie to poświadczyć w książce legitymacyjnej.

Kandydatowi, który życzy sobie być przyjętym na zasadzie świadectwa dojrzałości z gimnazyum, poleci dziekan, aby się poddał examinowi wstępnemu z rysunków geometrycznych i z wolnej ręki. To polecenie zapisze na jednym exemplarzu karty wpisowej, i zwróci ją kandydatowi z tą uwagą, aby w Rektoracie złożył taxę examinową 2 zł. w. a. i dał sobie poświadczyć na téj karcie tak zapłacenie powyższej taxy, jakoteż w swoim czasie wynik examinu. Po zdaniu examinu z rysunków uda się kandydat napowrót do dziekana, który mu poświadczy kwalifikacją do przyjęcia, jeżeli wynik examinu był dobry. Dalszy przebieg taki sam, jak powyżéj opisany.

U takich kandydatów, którzy byli już słuchaczami zwyczajnymi Szkoły Politechnicznej, zaczyna się akt przyjęcia od poświadczenia dziekana na karcie wpisowej, że kandydat posiada kwalifikacją odpowiednią. Świadectwa postępu z przedmiotów słuchanych poprzednio w Szkole Politechnicznej nie potrzeba przedkładać; również odpada immatrykulacja.

W półroczu letniém można być wpisany jako słuchacz zwyczajny tylko na takie przedmioty, których wykład rozpoczyna się w tém półroczu.

b) nadzwyczajnych.

Kandydaci, nieposiadający kwalifikacyi na słuchaczów zwyczajnych, jeżeli życzą sobie być przyjęci jako słuchacze nadzwyczajni Szkoły Politechnicznej, zgłoszą się do dziekana Wydziału fachowego, do którego chcą uczęszczać, wykażą się ukończonym rokiem 18. i potrzebnymi wiadomościami przygotowawczemi, i przedłożą kartę wpisową, w której powinny być wymienione wszystkie odczyty, na które mają zamiar uczęszczać. Jeżeli dokumenta przedłożone odpowiadają wymaganiom prawnym, natenczas kwalifikacją do przyjęcia na poszczególne przedmioty poświadczy dziekan na karcie wpisowej.

Na zasadzie kwalifikacyi do uczęszczania na wykłady jakoteż poświadczenia zapłaconej taxy immatrykulacyjnej i uiszczonego czesnego za półrocze, wyda się kandydatowi kartę immatrykulacyi i kartę legitymacyjną.

Kandydaci, posiadający kwalifikacją do przyjęcia na słuchaczów zwyczajnych, chcący jednak uczęszczać tylko na niektóre wykłady jako słuchacze nadzwyczajni, nie potrzebują wykazywać się ani wiekiem, ani też wiadomościami przygotowawczemi.

Kandydaci, którzy po ukończeniu nauk w szkołach średnich nie uzyskali świadectwa dojrzałości i zamysławiają wstąpić do Szkoły Politechnicznej jako słuchacze nadzwyczajni, mogą być wpisani tylko na pojedyncze wykłady, objęte planami nauk Wydziałów fachowych.

Jeżeli tacy kandydaci podczas uczęszczania na wykłady w Szkole Politechnicznej uzyskają świadectwo dojrzałości, i w półroczu letniem przejdą do kategorii słuchaczy zwyczajnych, to w wypadkach na uwzględnienie zasługujących, mogą za przyzwoleniem c. k. Ministerstwa oświecenia także w półroczu letniem nie tylko uczęszczać na te same przedmioty, na które się zapisali w półroczu zimowém jako słuchacze nadzwyczajni, ale także z końcem roku naukowego zdawać examina z tych przedmiotów. Wreszcie przy wydawaniu absolutorium zależeć będzie także od decyzji c. k. Ministerstwa oświecenia, czy do studyów akademickich może być wliczone owo półrocze, w którym słuchacz należał do kategorii słuchaczy nadzwyczajnych.

Prócz wymienionych wyżej opłat szkolnych, każdy słuchacz obowiązany jest przy wpisie złożyć w Rektoracie kaucją na wynagrodzenie możebnej szkody uczynionej przez słuchacza w sprzętach lub przyrządach c. k. Szkoły Politechnicznej; a mianowicie słuchacze pracujący w laboratoriach chemicznych płacą 3 zł. a. w., wszyscy zaś inni 1 zł. a. w.

Każdy słuchacz powinien się zgłosić osobiście u profesora, którego wykładu słuchać zamierza, w czasie przez profesora na to przeznaczonym i na czarnej tablicy ogłoszonym.

Profesor może z ważnych przyczyn odmówić słuchaczowi przyjęcia na ćwiczenia lub wykład połączony z ćwiczeniami, które wymagają szczegółowego zajęcia się profesora każdym uczniem i odstąpienia mu jakichś środków naukowych. Słuchaczowi przysługuje jednak prawo odwołania się do Kolegium Profesorów.

Jeżeli słuchacz zamierza wypisać się z jakiegokolwiek wykładu, powinien to oznajmić dziekanowi Wydziału fachowego najdalej do końca listopada w zimowém, a do końca kwietnia w letniem półroczu. Późniejsze zgłaszania się nie będą pod żadnym warunkiem uwzględnione.

Przy wypełnianiu poszczególnych rubryk książki lub karty legitymacyjnej należy się ściśle trzymać następującej instrukcji.

Instrukcja

o książkach i kartach legitymacyjnych.

1. Książka legitymacyjna obejmuje dziesięć stron i ma słuchaczowi wystarczyć na cały czas studyów akademickich. Z tego powodu należy wypełnić w jednym półroczu naukowym tylko jedną stronę.

2. Wykaz lekcyi sporządza się w pierwszej rubryce pionowej w takim porządku, aby po wypisaniu przedmiotu i nazwiska profesora, umieścić w téjsamej lub w następujących po sobie bezpośrednio rubrykach rysunki, ćwiczenia, repetytorya, w ogóle wszystko to, co do tegosamego przedmiotu należy. Jeżeli wykład przedmiotu trwa tylko jedno półrocze, należy to uwidocznnić w rubryce „Wykaz lekcyi“.

3. W wypisywaniu tytułów lekcyi należy używać tychsamych wyrazów, jakie są podane w planie naukowym, umieszczonym w programie.

4. Wykaz lekcyi w książce legitymacyjnej musi się jak najdokładniej zgadzać z wykazem na kartach wpisowych, potwierdzonych przez dziekana Wydziału fachowego.

5. Po podpisie sekretarza w rubryce „Potwierdzenie przyjęcia przez Rektorat“ nie wolno w książce legitymacyjnej nic więcej dopisywać.

6. Książka legitymacyjna jest dokumentem publicznym, a przeto nie wolno słuchaczowi samowolnie czynić w niej poprawek, dodatków lub uwag, a tém mniej przemazywać lub skrobać.

Gdyby się okazała konieczna potrzeba jakiej zmiany, słuchacz ma się o to zgłosić do dziekana Wydziału fachowego.

7. Powyższe przepisy tyczą się w zupełności także kart legitymacyjnych dla słuchaczy nadzwyczajnych.

8. W inny sposób sporządzone książki lub karty legitymacyjne nie będą przyjmowane w Rektoracie.

II. O uwalnianiu od czesnego.

1. Od całego czesnego mogą być uwolnieni:

a) Słuchacze, nowowstępujący do Szkoły Politechnicznej po ukończeniu szkoły realnej lub gimnazjum, jeżeli zdali exa-

min dojrzałości z postępowaniem celującym i otrzymali z pilności i obyczajów stopnie bardzo dobre.

b) Słuchacze dawniejsi, lub przechodzący do Szkoły Politechnicznej z innych równorzędnych Instytutów technicznych, jeżeli w roku szkolnym poprzedzającym otrzymali stopnie bardzo dobre z pilności i obyczajów, i zdali examin z postępowaniem dobrym przynajmniej z tylu przedmiotów naukowych, ile ich wykładano w 15 godzinach tygodniowo, przyczem każde 2 godziny ćwiczeń lub rysunków rachuje się za jedną godzinę wykładu, a każda godzina przedmiotu, z którego słuchacz zdał examin z postępowaniem celującym, uważa się za półtorej godziny. Przedmioty, których wykład trwał tylko jedno półrocze, wchodzi w rachunek tylko z połową godzin wykładowych.

W obydwóch przypadkach a) i b) potrzeba nadto udowodnić, że tak słuchacz sam, jakoteż ci, co mają obowiązek utrzymywać go, są rzeczywiście ubodzy. Świadectwo ubóstwa, wydane przez urząd parafialny, a potwierdzone przez właściwy urząd gminny, nie powinno być dawniejsze jak rok jeden.

2. Od połowy czesnego mogą być uwolnieni:

a) Słuchacze, którzy warunkom wymienionym w ustępie poprzedzającym uczynili zadość w przybliżeniu.

b) Słuchacze, którzy przerwali studia, wszelako nie dłużej jak przez rok, jeżeli przed przerwą dopełnili warunków, wymienionych w ustępie 1.

3. Pobieranie stypendyum nie uprawnia do uwolnienia od czesnego, wszelako można także stypendyatów uwolnić od całego lub od połowy czesnego, jeżeli z uwagi na nieznacność stypendyum, podchodzą pod kategorie, wymienione w ustępach 1. i 2.

4. Chcący uzyskać uwolnienie od całego lub od połowy czesnego mają wręczyć dziekanowi odpowiedniego Wydziału podanie, wystosowane do Kolegium Profesorów c. k. Szkoły Politechnicznej między 1. a 14. października. Do podania należy dołączyć świadectwa potrzebne na zasadzie ustępów 1. i 2. i wymienić w niem, czy petent w roku ubiegłym był uwolniony od czesnego lub nie, jakoteż czy pobiera jakie stypendyum.

Poświadczenie dziekana na karcie wpisowej o przyjęciu udokumentowanego podania o uwolnienie od opłat szkolnych, dozwala

słuchaczowi wpisać się do Szkoły Politechnicznej bez poprzedniego na razie opłacenia czesnego lub taxy na użytkowanie laboratorium.

Załatwienie podań o uwolnienie od opłat szkolnych przez Kolegium Profesorów nastąpi w przeciągu dni 14.

5. Uwolnienie od czesnego jest ważne na przeciąg jednego roku naukowego, dlatego należy wносить podania o uwolnienie na każdy rok oddzielnie.

6. Przeciw orzeczeniu Kolegium Profesorów nie ma rekursu.

W myśl ogłoszonych powyżej przepisów o examinach słuchacze w ustępie 1. b) wymienieni, począwszy od roku naukowego 1879/80 wówczas będą mogli uzyskać uwolnienie od całego czesnego, jeżeli w poprzedzającym roku szkolnym otrzymają stopnie bardzo dobre z pilności i obyczajów, i okażą w naukach postęp dobry. Dla udowodnienia tego postępu należy przedłożyć świadectwa examinów zdanych w roku upłynionym. Przy ocenieniu ogólnego postępu każde świadectwo będzie obliczone ilością punktów, zależną od liczby godzin wykładowych w tygodniu danego przedmiotu i od uzyskanego stopnia. Przytém liczy się jedną godzinę wykładu w tygodniu przez rok cały za punkt jeden, dwa, trzy lub cztery, stosownie do uzyskanego przy examinie stopnia dostatecznego, dobrego, bardzo dobrego lub celującego. Świadectwo zaś z przedmiotów wykładanych tylko w jednym półroczu, tudzież z rysunków i ćwiczeń wchodzi w rachunek tylko z połową godzin wykładowych w tygodniu.

Ogólny postęp uznaje się za dobry, jeżeli ilość punktów razem wzięta wynosi co najmniej 40.

Uwagi.

Dzień 14. października jest terminem ostatecznym do wnoszenia podań o uwolnienie od opłaty czesnego. Po upływie tego terminu podania z jakiegokolwiek powodu spóźnione, ani przyjmowane, ani też uwzględniane nie będą. Słuchacze, chcący uzyskać przyjęcie po tym terminie, płacą bezwarunkowo całe czesne.

Po ogłoszeniu rezolucyi na wniesione podania o uwolnienie od opłaty czesnego, słuchacze mają obowiązek, niezwłocznie przedłożyć w kancelaryi Rektoratu swoje książki legitymacyjne, celem zapisania w nich uzyskanego uwolnienia; w razie odmownej odpowiedzi zaś mają najdalej do dni czternastu od ogłoszenia rezolucyi zapłacić czesne. Słuchacze, którzy nie uiszczą tej opłaty

w powyższym terminie, nie mogą uzyskać przyjęcia do c. k. Szkoły Politechnicznej. W żadnym razie jednakże nie zwraca się taxy immatrykulacyjnej.

Czesne i taxę za użytkowanie laboratorium opłaca się w półroczu drugim najdalej po dzień 30. marca; w razie nieuiszczenia rzeczonych opłat w tym terminie, uważa się słuchacza jako nienależącego w półroczu drugim do c. k. Szkoły Politechnicznej.

Po dniu 30. marca Rektor urzędowo z katalogów wykreśla tych słuchaczy, którzy nie złożyli przynależnych opłat, uwiadamia o tém Kolegium Profesorów i ogłasza spis tych słuchaczy na czarnej tablicy z tym dodatkiem, że mimo to prawnie są obowiązani do zapłacenia zaległości, i że w razie kontynuowania studyów w c. k. Szkole Politechnicznej żądać się od nich będzie zaległej opłaty.

III. O potwierdzaniu frekwencji i widymowaniu książek i kart legitymacyjnych.

1. Frekwencją potwierdza się w ogólności w ostatnim tygodniu półrocza naukowego. Z przedmiotów wykładanych tylko w półroczu zimowym, potwierdza się frekwencją w ostatnim tygodniu półrocza zimowego.

2. Jeżeli z przedmiotem naukowym połączone są repetytoria, ćwiczenia lub rysunki, frekwencją potwierdza się łącznie z przedmiotu i repetytoryów, ćwiczeń lub rysunków.

Słuchacze obowiązani są brać udział we wszelkich repetytywach i ćwiczeniach, jakie profesorowie uznają za potrzebne urządzić. Słuchacze nie biorący w nich udziału, lub okazujący w swoich odpowiedziach lub wypracowaniach, że z wykładu nie odnieśli dostatecznej korzyści, nie otrzymają potwierdzenia frekwencji z tego przedmiotu.

4. Promocyi jakoteż świadectwa postępu udziela się tylko na zasadzie potwierdzonej frekwencji, tak z przedmiotu jakoteż z ćwiczeń i repetytoryów.

5. Kurs (rok naukowy) tylko wówczas poczytuje się za ważny, jeżeli obejmuje przynajmniej 10 godzin wykładu lub odpowie-

dną ilość godzin ćwiczeń lub rysunków; ważność kursu stwierdza z końcem półrocza naukowego dziekan swoim podpisem w książce lub karcie legitymacyjnej.

IV. O pobieraniu stypendyum.

Słuchacz pobierający stypendyum może uzyskać od Rektora potwierdzenie kwitu na stypendyum tylko pod tym warunkiem, jeżeli z końcem półrocza pierwszego zda kolokwia, z końcem półrocza drugiego zaś examin z ogólnym postępowaniem dobrym t. j. jeżeli ilość punktów razem wzięta wynosi co najmniej 40.

SPIS WYKŁADÓW.

I. Nauki matematyczne.

I. Matematyka kurs I.

Profesor: **Dr. Władysław Zajączkowski.**

(Tygodniowo 8 g. wykładu, 2 g. ćwiczeń przez obydwa półrocza).

Algebra. Rozwinięcie pojęcia liczby. Pojęcie funkcji i podział funkcji. Równania algebraiczne. Rozwiązanie równań stopnia 1^{go} oznaczonych i nieoznaczonych. Zasadnicze wiadomości o wyznacznikach. Zasady nauki o ułamkach ciągłych. Ogólne własności równań algebraicznych i ich przekształcenia. Rozwiązanie równań dwuwyrazowych. Rozwiązanie równań 2., 3. i 4. stopnia.

Twierdzenia ogólne o liczbie pierwiastków między danymi granicami. Sposoby obliczenia wartości przybliżonych pierwiastków równań algebraicznych i przestępnych. Teorya rugowania. Pojęcie dyskryminantu. Własności zasadnicze form kwadratowych.

Geometrya analityczna. Wyznaczenie punktu na płaszczyźnie i w przestrzeni. Linia prosta na płaszczyźnie i w przestrzeni, płaszczyzna. Układ punktów na prostej, wiązka prostych na płaszczyźnie i wiązka płaszczyzn. Zasada dwoistości.

Krzywe stopnia 2^{go}, ich własności zasadnicze tak metryczne jako też opisowe.

Powierzchnia stopnia 2^{go}, ich własności zasadnicze. Przecięcie proste i kołowe. Powierzchnie stopnia 2^{go} współogniskowe.

Zasady rachunku różniczkowego i całkowego. Różniczkowanie funkcji wyraźnych i uwikłanych jednej zmiennej. Twierdzenie Taylora. Zbieżność szeregów. Szeregi zasadnicze. Wyznaczenie funkcji przybierających postać nieoznaczoną. Maximum i minimum funkcji jednej zmiennej. Rozkładanie ułamków na ułamki proste.

O stycznych, asymptotach, punktach osobliwych i krzywiznie krzywych płaskich.

Pojęcie całki określonej i nieokreślonej. Sposoby całkowania: przez podstawienie, przez części, za pomocą szeregów. Kwadratura, rektyfikacja i kubatura.

2. Matematyka kurs II.

Profesor: **Dr. Wawrzyniec Żmurko.**

(Tygodniowo 5 g. wykładu i 2 g. ćwiczeń przez obydwą półrocza).

Zastosowanie rachunku różniczkowego :

- a) do obliczania ułamków funkcyjnych jawiących się dla poszczególnych wartości zmiennych w postaciach:

$$\frac{0}{0}, \frac{\infty}{\infty}, \infty^0, 1^\infty, (\infty - \infty),$$

- b) do obliczania i rozróżniania tak zwanych największości i najmniejszości przedłożonych funkcji,
c) do teorii o krzywiznach linii i powierzchni,
d) do zbadania równań liczbowych ze względu na naturę ich pierwiastków.

Sposoby całkowania, całki określone i ich własności; wyznaczenie całek określonych, całki Eulera i Fouriera.

Zastosowanie rachunku całkowego do geometrii.

Równania różniczkowe zwyczajne rzędu pierwszego i niektóre rzędów wyższych. Rozwiązanie takowych za pomocą szeregów nieskończonych.

Całkowanie układu równań jednoczesnych zwyczajnych liniowych.

O rozwiązaniach osobliwych.

O równaniach różniczkowych cząstkowych rzędu pierwszego.

Całkowanie niektórych równań różniczkowych rzędów wyższych i liniowych.

Zasady rachunku przemienności wraz z zastosowaniem tego rachunku do rozwiązywania zadań geometrycznych.

3. Geometria wykreślna.

Profesor: **Karol Maszkowski.**

(Tygodniowo 6 g. wykładu i 12 godzin rysunków przez obydwą półrocza).

Rzuty prostokątne. Oznaczenie wszelkich stosunków między punktem, prostą i płaszczyzną w rzutach prostokątnych.

Perspektywa rzutowa. (Rzuty prostokątne na płaszczyzny ukośnie względem siebie ustawione). Przerobienie poprzedzających zagadnień w tych rzutach.

Konstrukcja kątów bryłowych i brył płaskościennych; przebijanie tych brył przez prostą, ich przekroje płaskie i przenikanie się wzajemne.

Transformacje płaszczyzn rzutów dla punktu, prostej i płaszczyzny.

Zasady axonometrii o jednym, dwóch i trzech wymiarach.

Konstrukcja krzywych drugiego rzędu i innych najważniejszych linii krzywych. Styczne i normalne, dotykanie się krzywych między sobą.

Konstrukcja powierzchni krzywych i brył niemi ograniczonych, mianowicie powierzchni rozwijalnych, obrotowych, skośnych (wichrowatych) i powierzchni rzędów wyższych. Płaskie przekroje powierzchni, przebijanie ich przez prostą; płaszczyzny styczne i dotykanie się wzajemne. (Tak w rzutach prostokątnych, jak w perspektywie rzutowej).

Teoria cienia; cień własny i rzucony; punkta błyszczące i linie równego oświetlenia.

Zasady perspektywy wolnej i zastosowanie ich do perspektywy malarskiej.

Kamieniarka. Stoki płaskie, walcowe, stożkowe i wichrowate, przepusty i skrzydła. Sklepienia wichrowate nad bramami i oknami. Kolebki proste i wichrowate. Sklepienia stożkowe, baniaste (z żagielkami), czeskie i pruskie, krzyżowe, klasztorne, nieckowate i płaskie. Schody proste, łamane i kręcone.

4. Geodezya niższa.

Profesor : **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu, 4 g. rysunków przez obydwaj półroczaj, 2 g. ćwiczeń w półroczu zimowem, w półroczu letniem jeden dzień ćwiczeń. Przy końcu półroczaj letniego pomiary większe przez dni 20).

Wstęp.

Najprostsze operacje miernictwa. Pomiary mniejszych obszarów. Pomiary narzędziami kątomierniczymi. Pomiary stolikiem mierniczym.

Tryangulacja graficzna. Wytaczanie łuków. Obrachowanie powierzchni.

Geometryczne i barometryczne mierzenie wysokości. Poziomowanie. Konstrukcja warstwicy.

Rysowanie map katastralnych, planów kreskowanych i warstwowych.

5. Geodezya wyższa.

Profesor : **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 5 g. wykładu, 2 g. rysunków, 1 g. ćwiczeń przez obydwaj półroczaj).

Teoria najmniejszych kwadratów.

Mierzenie trygonometryczne wysokości. Tachymetria.

Sferyczna Astronomia.

Teoria instrumentów.

Oznaczenie długości i szerokości geograficznej.

Tryangulacja.

Dokładność i wyrównanie tryangulacyi.

Obrachowanie sferyczne trójkątów.

Wyrównanie sieci trójkątowej na podstawie metody najmniejszych kwadratów.

Rzędne sferyczne.

Geodezya sferoidalna.

Linia geodezyjna.

Kartografia.

6. Mechanika.

Profesor: **Jan Franke.**

(Tygodniowo 6 g. wykładu i jedna godzina ćwiczeń przez obydwu półrocza).

Kinematyka punktu i układów sztywnych.

Statyka punktu i układów sztywnych z uwzględnieniem metody analitycznej i wykreślnej. Dynamika.

Teoria sprężystości i wytrzymałości z zastosowaniami.

Hydrostatyka i hydrodynamika.

Uwaga. Słuchacze Wydziału Budownictwa nie są obowiązani uczęszczać na wykład hydrostatyki i hydrodynamiki.

7. Encyklopedia mechaniki i nauki o machinach.

Profesor: **Jan Franke.**

(Tygodniowo 3 g. przez obydwu półrocza.)

Zasady statyki, dynamiki, teorii sprężystości i wytrzymałości, hydrostatyki i hydrodynamiki za pomocą rachunku elementarnego wraz z ćwiczeniami.

Nauka o motorach i machinach roboczych, ze szczególnym uwzględnieniem tych machin, które używane bywają w przemyśle chemicznym.

8. Statyka wykreślna.

Docent prywatny: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu i 3 g. rysunków przez obydwu półrocza.)

Wiadomości wstępne z Geometrii syntetycznej. Rachunek wykreślony.— Pierwsze działania. Przekształcanie powierzchni. Całkowanie wykreślne. Teoria wykreślna planimetrów biegunowych. Przyrządy używane w rachunku wykreślnym. Wykreślne wyrównanie mas.

Składanie sił.— Wieloboki sił, wieloboki sznurkowe i ich związek geometryczny z wielobokami sił. Figury odwrotne.

Wyznaczenie wykreślne momentów statycznych. Podziały momentów.

Belka zwykła. Teoria sił zewnętrznych. Sposoby wykreślania momentów i sił wewnątrz przekrojów działających.

Moment bezwładności. Elipsa bezwładności. Wyznaczenie wykreślne momentów bezwładności i momentów odśrodkowych.

Siły wewnętrzne w belce. Związek geometryczny między punktem przyłożenia siły, a osią obojętną. Jądro środkowe. Siły ścierające w przekrojach poziomych, pionowych i ukośnych. Trajektorya natężeń.

Ogólna teoria belek kratowych.

Linia elastyczna i jej zastosowanie do belki wieloprzęsłowej.

Teoria łuków sprężystych.

9. Fizyka ogólna.

Profesor: Dr. **Felix Strzelecki**.

(Tygodniowo 5 g. wykładu przez obydwą półroczą.)

Teoria falowania. — Prawa ruchów drgających. Falowanie, chyżość przewodzenia fal. Interferencya, odbijanie i załamywanie się fal.

Akustyka. — Pojęcie głosu i tonu, wysokość tonu, odstępny muzyczne. Prawa poprzecznych drgań strun, prętów, błon i płyt. Prawa podłużnych drgań strun, prętów i słupów powietrznych. Rezonancya. Organ sluchu. Tony górne. Barwa tonu. Dudnienie. Moc głosu. Odbijanie się głosu. Echo. Załamywanie się głosu.

Optyka elementarna. — Pojęcie światła. Cień. Natężenie światła. Fotometry. Chyżość światła. Odbijanie się światła. Zwierciadła. Załamywanie się światła. Pryzmat optyczny. Wyznaczenie wykładnika załamywania się światła. Soczewki optyczne. Widmo światła i analiza spektralna. Achromatyzm. Oko i instrumenta optyczne.

Nauka o ciepłe. — Pojęcie i istota ciepła. Źródła ciepła. Prawa rozciągania się ciał w skutek ciepła. Ciepłomierze. Topienie się ciał. Parowanie. Gęstość pary. Prężność pary. Doświadczenie Leidenfrosta. Machiny parowe. Ciepło właściwe i metody wyznaczania go. Ciepło promieniste.

Magnetyzm i elektryczność. — Zasadnicze zjawiska magnetyczne. Wzajemne działanie magnesów. Indukcya magnetyczna. Magnesowanie. Natężenie magnetyczne i mierzenie tegoż. Prawa działań magnetycznych. Magnetyzm ziemski. Zasadnicze zjawiska elektryczne. Dobre i złe przewodniki elektryczności. Elektryczność

dodatna i ujemna. Indukcja elektryczna. Machina elektryczna. Elektrofor. Kondensator i butelka Leydejska. Machina elektryczna Holtza. Zasadnicze zjawiska galwanizmu. Bateria galwaniczna. Termoelektryczność. Woltometr i galwanometry. Prawo Ohma. Skutki fizyologiczne, termiczne i optyczne prądu elektrycznego. Elektroliza. Elektrodynamika. Elektromagnetyzm. Telegrafia elektryczna. Diamagnetyzm. Indukcja elektrodynamiczna. Motory elektromagnetyczne.

10. Fizyka techniczna.

Profesor: Dr. **Felix Strzelecki**.

(Tygodniowo 3 godziny wykładu przez obydwa półrocza.)

Optyka teoretyczna. — Interferencja światła. Uginanie się światła. Barwy cienkich blaszek. Podwójne załamywanie się światła. Polaryzacja światła. Saccharometr optyczny.

Mechaniczna teoria ciepła. — Mechaniczny równoważnik ciepła. Praca wewnętrzna i zewnętrzna. Wyprowadzenie zasadniczych równań teorii ciepła. Procesy kołowe. Stosowanie mechanicznej teorii ciepła do gazów. Teoria maszyn kalorycznych. Stosowanie mechanicznej teorii ciepła do par.

II. Fizyka matematyczna.

Docent prywatny: Dr. **Oskar Fabian**.

(3 godziny tygodniowo w dniach i godzinach później oznaczyć się mających).

Teoria funkcji potencjalnej i potencjału. Elektrostatyka. Teoria prądów galwanicznych w ogóle. Magnetyzm. Indukcja prądów galwanicznych.

12. Mineralogia ogólna.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki**.

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu zimowym).

Nauka krystalografii, obejmująca także główne zasady obrachowania krystalograficznego. Własności fizyczne minerałów i metody dochodzenia tychże. Skład chemiczny minerałów. Systematyka mineralogiczna.

13. Mineralogia szczegółowa.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 2 g. ćwiczeń w półroczu letniem).

Charakterystyka około 130 gatunków minerałów ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych, z podaniem ich znachodzenia się i użycia w ogóle, szczególnie zaś w Galicyi i krajach sąsiednich. Ćwiczenia w oznaczaniu minerałów.

14. Geologia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu letniem).

Kształt i ciepło ziemi. Czynniki terażniejsze: wulkanizm, działanie wody, twory organizmów. Zastosowanie ich do wytlomaczenia powstawania skał. Architektonika dostępnej skorupy ziemi. Przegląd epok tworzenia się jój, znamionujący poszczególne formacje co do ich cech paleontologicznych i petrograficznych, tudzież co do ich występowania geograficznego i zawierania w sobie kopalin technicznie ważnych. Przegląd stosunków geologicznych Galicyi i krajów ościennych.

15. Petrografia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu zimowém).

Charakterystyka minerałów wchodzących w skład skał. Textury skał. Sposób oznaczania petrograficznego. Charakterystyka około siedmdziesięciu gatunków skał, ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych z uwzględnieniem ich znachodzenia się i użycia.

16. Zoologia.

Nauczyciel pomocniczy: Dr. **Emil Godlewski.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 2 g. ćwiczeń w półroczu zimowém).

Różnica zwierząt od roślin. Komórka i tkanki zwierzęce. Chemiczny skład ciała zwierzęcego i jego różnych tkanek. Organa

ciała zwierzęcego i ich czynności: trawienie, krążenie, oddychanie, ruchy, czucie. Systematyka: pojęcie gatunku, rodzaj, rodzina, większe skupienia. Siedm typów zwierzęcych: pierwoszczaki, jamochłony, szkarłupnie, robaki, stawonogie, mięczaki, kręgowce. Przegląd klas i głównych form każdego z tych typów.

17. Botanika.

Nauczyciel pomocniczy: Dr. **Emil Godlewski**.

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 2 g. ćwiczeń w półroczu letniem).

Komórka i tkanki roślinne. Budowa zasadniczych organów roślinnych, ich modyfikacje. Systematyka:

I. Rośliny zarodnikowe czyli skrytopłciowe.

A. Thalophytae: 1. Wodorosty. 2. Schisomyzetes. 3. Grzyby wraz z porostami.

B. Mchowe. 1. Wątrobowce. 2. Mchy.

C. Przedrodkowe. 1. Paprocie. 2. Skrzypy. 3. Widłaki.

II. Rośliny ziarnowe czyli jawnopłciowe.

A. Nagoziarnowe. 1. Cycadeae. 2. Coniferae. 3. Gnetaceae.

B. Okrytoziarnowe. 1. Jednolistniowe. 2. Dwulistniowe.

Zarys fizjologii roślin.

18. Chemia mineralna.

Profesor: Dr. **August Freund**.

(Tygodniowo 6 g. wykłady w półroczu zimowém).

Wstęp. Pierwiastki niemetaliczne i ich związki. Pierwiastki metaliczne i ich związki.

19. Chemia organiczna.

Profesor: Dr. **August Freund**.

(Tygodniowo 6 g. wykładu w półroczu letniem).

Chemia związków tłuszczowych.

20. Chemia związków aromatycznych.

Profesor: Dr. **August Freund**.

(Tygodniowo 2 g. wykładu w półroczu zimowém).

Związki aromatyczne. Krótki rys zoo- i fitochemii.

21. Chemia analityczna jakościowa.

Profesor : Dr. August Freund.

(Tygodniowo 1 g. wykładu i 20 g. ćwiczeń w letniem półroczu).

22. Chemia analityczna ilościowa.

Profesor : Dr. August Freund.

(Tygodniowo 1 g. wykładu i 20 g. ćwiczeń przez obydwia półrocza).

III. Nauki inżynierskie.

23. Budowa dróg i roboty wodne.

Profesor : Józef Rychter.

(Tygodniowo 7 g. wykładu i 8 g. rysunków przez obydwia półrocza).

Budowa dróg. — Projektowanie komunikacji; trasa handlowa; ogólne zasady obierania głównych kierunków projektu; szczegółowe trasowanie na planie warstwowym i na gruncie. Roboty ziemne; projekt i kosztorys robót ziemnych; wykonanie i ubezpieczenie robót ziemnych. Praca zwierząt w pociągu, spadki właściwe dla dróg. Promienie łuków i serpentyny. Drogi bite i brukowane. Utrzymanie dróg.

Roboty wodne. — Nauka o fundamentach; fundowanie na pokładach wytrzymałych; wzmacnianie podstawy fundamentu; ruszty i pale; roboty pomocnicze przy fundowaniu; zaprawy hydrauliczne i beton; fundowanie w skrzyniach, na studniach i pneumatyczne. Regulacja rzek; przyczyny nieregularności w naturalnych korytach rzek; cel regulacji; roboty faszynowe i kamienne główne i pomocnicze; przekopy; systemy regulacji; wały ochronne. Zabudowanie potoków górskich. Żegluga rzeczna; wymagania żeglugi, sposoby ulepszenia jej, jazy i upusty, szluzy komorowe, bulwary. Żegluga na kanałach; projektowanie i budowa kanałów. Cysterny, studnie, świdrowania artezyjskie. Wodociągi i kanalizacja miast. Osuszanie bagien, drenowanie, namulanie nizin; ważniejsze systemy nawodniania łąk.

24. Encyklopedia nauk inżynierskich.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu przez obydwą półrocza).

Budowa dróg. — Ogólne zasady trasowania dróg w polu i kreślenie projektu na planie warstwowym. Projekt robót ziemnych. Wykonanie robót ziemnych. Dozwolone spadki i promienie łuków. Różne rodzaje dróg.

Roboty wodne. — Fundamenty. Jazy i upusty. Źródła, studnie, cysterny i krótki opis świdrowań artezyjskich. Wodociągi i kanalizacja miast. Osuszanie bagien, drenowanie, główne systemy nawodniania łąk.

25. Budowa mostów kurs I.

Profesor: **Józef Jaegermann.**

(Tygodniowo 2. g. wykładu i 6 g. rysunków przez obydwą półrocza).

Ogólny pogląd na budowę mostów; historyczny przebieg rowoju budowy.

Konstrukcje przyczółków i filarów murowanych, jarzm środkowych i przyczółków palowanych. Konstrukcje przepustów płytowych, tudzież mostów sklepionych dla dróg bitych i kolei żelaznych. Sklepienia ukośne i buksztele dla mostów sklepionych. Szczegóły sklepionych wiaduktów i akwaduktów.

Mosty drewniane, a mianowicie leżajowe, ścianowe, wiszące, rozporowe, łukowe i kratowe.

26. Budowa mostów kurs II. i budowa tuneli.

Profesor: **Józef Jaegermann.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 6 g. rysunków w półroczu zimowym.

4 g. wykładu i 12 g. rysunków w półroczu letnim).

Historyczny pogląd na budowę mostów żelaznych. Składowe części konstrukcji z żelaza i stali. Szczegóły konstrukcji mostów blaszanych, kratowych, łańcuchowych i łukowych. Mosty ruchome, a mianowicie pontonowe.

Historyczny pogląd na budowę tuneli. Roboty górnicze w sztolniach i szybach, obudowa tychże, wentylacja i oświetlenie podziemia. Wytyczenie osi tunelu. Roboty przy rozszerzaniu profilu tunelowego. Obmurowanie tunelu. Budowa portali tunelowych.

27. Budowa kolei żelaznych.

Profesor: **Józef Jaegermann.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 6 g. rysunków przez obydwie półrocza).

Historyczny przebieg powstania i rozwoju dróg żelaznych. Kategorie i systemy kolei. Roboty przygotowawcze. Trasowanie kolei żelaznych. Stosunek kolei pierwszorzędnych do drugorzędnych i konnych.

Roboty ziemne i ubezpieczenie tychże. Budowa torów, kolei zwykłych i kolei konnych. Budowa torów kolei górniczych i kolei stromych.

Rozgałęzienie i krzyżowanie torów.

Przyrządy mechaniczne zwrotnic i obrotnic.

28. Architektura kolejowa.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu w półroczu zimowym, a 4 g. rysunków w półroczu letnim).

Przeznaczenie i znaczenie stacji kolejowych. Sposób założenia stacji i podział ich na kategorie.

Budynki stacyjne. Budynki główne, szopy na wagony, ogrzewalnie, fosy do czyszczenia maszyn, obrotnice, przesuwnice, stacje wodne i magazyny. Dziedzińce na bydło i zakłady kontumacyjne. Ładownice. Wagi. Budynki warsztatowe. Ogrodzenia.

29. Kurs kolejowy.

Docent prywatny: Inżynier starszy **Roman baron Gostkowski.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu przez obydwie półrocza).

1. Historyczny przebieg powstania i rozwoju ruchu kolejowego.

2. Rozmaitość i znamiona ruchu na kolejach żelaznych.

3. Układ torów.

4. Systemy lokomotyw, ich siła przewozowa, obciążanie pociągów. Wykreślanie oporu ruchu w prostych wzniesieniach

i krzywiznach, rozchód i jakość paliwa dla lokomotyw, do prowadzenia ruchu potrzebna siła przewozu i ilość lokomotyw.

5. Wagony kolejowe, niezbędna wielkość taboru przewozowego, ekonomiczne używanie tegoż, hamowanie pociągów, jakoteż krytyczny rozbiór rozmaitych przyrządów do hamowania i sprzęgania wagonów.

6. Ruch pociągów pod rozmaitymi warunkami, chyżość jazdy, obliczanie czasu i zestawianie rozkładu jazdy, oznaczanie wirtualnej długości linii kolejowej.

7. Mechanika ruchu kolejowego, przewóz osób i ciężarów na kolejach, przepisy ruchu kolejowego.

8. Sygnalizacja kolejowa i krytyczny jej rozbiór.

9. Bezpieczeństwo ruchu kolejowego, wypadki na kolejach.

10. Administracja kolei żelaznych.

IV. Nauki budownicze.

30. Nauka form architektonicznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu i 4 g. rysunków przez obydwia półrocza).

Pojęcie utworu architektonicznego, wpływ idei i materyi na formę; harmonia, piękność i styl utworu.

Typy i ornamentyka egipska i asyryjska.

Style greckie i rzymskie. Style starochrześcijański i bizantyński. Style mahometańskie. Formy stylów romańskiego i gotyckiego. Style odrodzenia.

31. Historia architektury.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu w półroczu letniem).

Historia architektury od czasów klasycznych do XIII. wieku.

32. Rysunki ornamentalne i modelowanie.

Profesor: **Leonard Marconi.**

Tygodniowo: w	I. roku	4 godziny,
"	II. "	6 godzin,
"	III. "	6 "
"	IV. "	6 "

33. Mechanika budownicza kurs I.

Docent: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu i 3 g. rysunków przez obydwu półrocza).

Główne własności wieloboku sznurkowego i wieloboku sił. Teoria murów i sklepień. Główne zasady teorii szachulca i zastosowanie ich do dachów; wykresne i analityczne obrachowanie dachów, wiązań wiszących i rozpierających, tudzież belek kratowych jednostajnie obciążonych. Zastosowanie wytrzymałości na ścieranie do obrachowania połączeń; nity, śruby, czopy i t. p. Siły zewnętrzne w belce przy obciążeniu jednostajnym. Siły wewnętrzne w belce, obrachowanie belek drewnianych pojedynczych i złączonych na zęby i kliny. Obrachowanie belek żelaznych; dopełniające uwagi o dachach. Zasady obrachowania słupów filarów wystawionych na wyboczenie.

34. Mechanika budownicza kurs II.

Docent: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu i 3 g. rysunków w półroczu zimowym).

Obciążenie belki ruchomym szeregiem kół. Dopełnienie teorii szachulca; najniekorzystniejsze obciążenia, szachulec o przeciągach prostych równoległych (krata), odcinek paraboliczny, szachulec Schwedlera i Paulego. Wykreslna teoria linii elastycznej w zastosowaniu do belek na jeden lub więcej otworów; obrachowanie belki ciągłej jednostajnie obciążonej. System Gerbera. Teoria ciśnienia ziemi i murów podporowych.

35. Budownictwo lądowe kurs I.

Zastępca profesora: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 7 g. wykładu, 12 g. rysunków przez obydwą półrocza).

Konstrukcje z kamienia. — Naturalne i sztuczne kamienie budowlane. Wapno. Cementy. Zaprawy. Mury i murowanie w ogólności, a w szczególności mury z kamieni łamanych i ciosowych, mury ceglane, mieszane i cokołowe, odlewane, ziemiolite. Stałość i oznaczenie grubości muru. Posadzki kamienne i polepy. Sklepienia. Gzymsy. Otwory okienne i drzwiowe.

Konstrukcje z drzewa. — Drzewa budulcowe. Pojedyncze połączenia drzew. Belki wzmocnione. Wiązania wiszące i rozpięrające. Ściany. Stropy (posoby). Dachy i projektowanie więzby dachowej. Ruszty. Buksztele i rusztowania.

Konstrukcje żelazne i mieszane. — Metale i inne materiały budowlane. Pojedyncze połączenia z żelaza. Belki wzmocnione. Stropy. Dachy. Ankrowanie.

Pokrycie dachów, konstrukcje rynnow, rur spustowych i odgromów.

Fundamenty.

Wewnętrzne urządzenie budynków. — Podłogi. Schody. Okna, świetlnie, drzwi i bramy. Palowiska i ogrzewanie lokalne i centralne. Wentylacja. Wychodki, kanały i zbiorniki. Studnie.

Sporządzanie elaboratu budowniczego. — Plany. Przedmiary i kosztorysy. Cennik i analiza cen robót budowlanych. Warunki ogólne i szczegółowe dla wykonania tych robót.

Kierownictwo budowy. — Wytyczenie budynku. Opis podziału i postępu robót przy wykonywaniu budynku.

36. Budownictwo lądowe kurs II.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu i 18 g. rysunków przez obydwą półrocza).

Architektura cywilna. — Wymagania, założenia, wykonanie, i urządzenie budynków publicznych i prywatnych. Wpływy klimatu, obyczajów i zwyczajów na urządzenie budynków, rozwój ich od czasów najdawniejszych do najnowszych.

Architektura kościelna chrześcijańska. Początek i rozwój sztuki starochrześcijańskiej. Sztuka bizantyńska. Sztuka romańska i gotycka. Architektura kościelna w okresie odrodzenia aż do dzisiaj.

37. Wypracowania projektów architektonicznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

Zastępca profesora: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 12 g. rysunków przez obydwu półroczu).

” ” ” ” ” ” ” ”

38. Ustawy budownicze i kolejowe.

Zastępca profesora: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu w półroczu letnim).

Ustawy budownicze. — Administracja państwowa; władze budownicze; upoważnieni technicy i przemysłowcy, budowniczowie prywatni. Policja budownicza.

Ustawy drogowe. — Przepisy o konstrukcyi dróg publicznych, przepisy dotyczące się ponoszenia kosztów budowy i utrzymania dróg publicznych, policja drogowa i wywłaszczenie.

Ustawy wodne. — Prawo własności i użytkowania wód; postanowienia dotyczące się odprowadzenia wód i przyczynienia się właścicieli prywatnych do kosztów robót wodnych; postanowienia ustawy przemysłowej co do urządzania zakładów przemysłowych, poruszanych siłą wody; policja wodna.

Ustawy kolejowe. — Wpływ administracyi państwowej na sprawy kolejowe; koncesye kolejowe; przepisy o budowie dróg żelaznych; ustawy o ruchu kolejowym.

V. Nauki mechaniczno-techniczne.

39. Technologia mechaniczna drzewa i metali.

Profesor: **Juliusz Bykowski.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu przez obydwu półroczu).

Technologia metali.

Rodzaje, wyrób i własności metali używanych w przemyśle, mianowicie żelaza, miedzi, cynku, cyny, ołowiu, srebra, złota, platyny i aliażów.

Formowanie i odlewanie.

Kucie, walcowanie, wyciąganie i prasowanie, a w szczególności wyrób sztab, relsów, blachy, drutu, rur i t. p.

Obrabianie metali i używane przytém narzędzia ręczne i maszynowe. Spajanie metali. Wykończanie i upiększanie wyrobów metalowych.

Fabrykacye wyrobów szczególnych jako to: śrub, muter, gwoździ, igieł, szpilek, broni siecznej i palnej i t. p.

Technologia drzewa.

Rodzaje i własności drzewa używanego w przemyśle. Konserwowanie drzewa. Obrabianie drzewa i używane przytém narzędzia ręczne i maszynowe. Spajanie drzewa. Wykończanie i upiększanie wyrobów drewnianych.

40. Technologia mechaniczna przędzy; młynarstwo i papiernictwo.

Profesor: **Juliusz Bykowski.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu przez obydwu półrocza).

Technologia przędzy.

Rodzaje, wyrób i własności przędzy, mianowicie bawełny, lnu, konopi i juty, wełny, jedwabiu.

Przędelnictwo i tkactwo; narzędzia i maszyny przytém używane. Fabrykacya wyrobów szczególnych, jakoto: tkanin wzorzystych, aksamitu, dywanów, wyrobów pończoszkowych i t. p.

Papiernictwo.

Rodzaje i własności materiałów do wyrobu papieru służących. Wyrobienie papieru, narzędzia i maszyny przytém używane. Fabrykacya wyrobów szczególnych, jakoto: papieru kolorowego, tapetów i t. p.

Młynarstwo.

Mielenie zboża.

Rodzaje i własności zboża; mielenie tudzież narzędzia i maszyny przytém używane.

Mielenie gipsu, kości i t. p.

41. Encyklopedia machin.

Profesor: **Juliusz Bykowski**

(Tygodniowo 3 g. wykładu przez 1, dwa półrocza).

Części składowe machin.

Motory zwierzęce. Motory wodne. Wiatra i. Motory termiczne jako to: maszyny parowe, kaloryczne i gazowe.

Maszyny do podnoszenia i przenoszenia ciężarów. Lewary, żorawie, windy górnicze.

Pompy, wentylatory i wodociągi.

42. Teoria machin.

Profesor: **Jan Franke**.

(Tygodniowo 3 g. wykładu przez obydwie półrocza).

Wyliczenie i podział motorów hydraulicznych.

Koła wodne. — Opis i teoria kół wodnych nasiębiernych, grzbietowych, bocznych, podsiębiernych, kół Ponceleta i Sagebiena.

Wyznaczenie skutku użytego, użytecznego i straconego dla każdego rodzaju kół wodnych. Dochodzenie głównych zasad budowy kół wodnych na podstawie teorii. Wyniki mierzeń dokonanych na kołach wodnych. Porównanie różnych rodzajów kół wodnych pod względem dzielności.

Turbiny. — Opis i teoria turbiny Fourneyrona, Francisca, Fontaine'a, Zeidlera, Jonvala, turbiny szkockiej, turbiny Schwammkruga, Cadiata i Zuppingera. Wyznaczenie skutku użytego, użytecznego i straconego dla każdego z tych rodzajów turbin. Turbiny o zasilaniu całkowitem i częściowym. Dochodzenie głównych zasad budowy turbin na podstawie teorii. Wyniki mierzeń dokonanych na turbinach. Porównanie turbin między sobą i z kołami wodnymi.

Wyliczenie, podział i opis najważniejszych systemów maszyn parowych.

Kinematyka maszyn parowych. — Mechanizm korbowy i excentryk. Teoria stawideł. Podział i opis głównych rodzajów stawideł. Stawidła o jednym suwaku, wykreślanie diagramu ruchu suwaka, związek między ruchem suwaka i tłoka. Stawidła poruszane przez trójkąty łukowe. Niektóre szczególne rodzaje stawideł o jednym suwaku. Stawidła kulisowe. Stawidła o dwóch suwakach. Stawidło Corlissa i jego odmiany.

Dynamika maszyn parowych. — Maszyny jednocyldrowe. Wyznaczenie pracy pary za pomocą indykatora. Indykator Watta, Garniera, Richardsa, indykator całkujący. Obliczanie diagramów indykatora. Wyznaczenie pracy pary za pomocą rachunku na podstawie hipotez dawniejszych, tudzież hipotez wynikłych z teorii mechanicznej ciepła. Obliczenie wydatku pary i wody, tudzież dzielności ekonomicznej. Doświadczenia nad zachowywaniem się pary w cylindrze maszyny parowej. Dochodzenie głównych zasad budowy maszyn parowych na podstawie teorii. Maszyny wielocyldrowe ze szczególnym uwzględnieniem teorii maszyn parowych Woolfa.

Regulacja maszyn parowych. — Obliczanie kół zamachowych dla maszyn jedno- i wielocyldrowych. Teoria regulatorów.

43. Budowa maszyn kurs I.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 5 g. wykładu i 10 g. rysunków przez obydwa półrocza).

Śruby, nity, czopy, osi, wały, sprzęgacze, łożyska, koła zębate i pasowe, transmisje linowe, wozidła, korby, trzony, blok i łączniki. Obliczanie i konstrukcja wszystkich części maszyn, podanych w wykładzie.

44. Budowa maszyn kurs II.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 5 g. wykładu i 10 g. rysunków przez obydwa półrocza).

Maszyny do dźwigania ciężarów, jakoto wielokłuby, windy i żórawie.

Motory parowe. — Obliczanie maszyn parowych na podstawie teorii tychże, obliczanie i ustalanie rozmaitych systemów kotłów parowych. Budowa rozmaitych systemów maszyn parowych. Stawidła suwakowe, wentylowe i kruczkowe. Ramy i fundamentowanie maszyn parowych. Budowa pomp powietrznych, oziębialnych zasilających.

Łotki, akwadukty i szluzy.

Budowa motorów hydraulicznych, jakoto kół wodnych i turbin.

Prasy hydrauliczne.

Obliczanie i budowa wodociągów, miechów, młotów parowych i wind szachtowych.

VI. Nauki chemiczno-techniczne.

45. Technologia chemiczna kurs I.

Profesor: Dr. **Herman R. Günsberg.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu przez obydwie półrocza).

Półrocze zimowe:

Technologia chemiczna wody i materiałów opałowych.

Półrocze letnie:

- a) Technologia chemiczna tłuszczów i materiałów do oświetlenia;
- b) Fabrykacja materiałów budowlanych.

46. Technologia chemiczna kurs II.

Profesor: Dr. **Herman R. Günsberg.**

(Tygodniowo 5 g. wykładu przez obydwie półrocza).

Półrocze zimowe:

Technologia chemiczna ciał mineralnych tudzież odpadków roślinnych i zwierzęcych.

Półrocze letnie:

Chemia fermentacyjna.

47. Analiza i produkcja chemiczno techniczna.

Profesor: Dr. **Herman R. Günsberg.**

(Tygodniowo 1 g. wykładu i 20 g. ćwiczeń przez obydwie półrocza).

48. Chemia rolnicza.

Nauczyciel pomocniczy: Dr. **Emil Godlewski.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu w zimowym półroczu).

Część I. Żywienie się roślin.

A. Żywienie się roślin zielonych: wytwarzanie i przemiana materii organicznych w roślinach zielonych, pokarmy roślin zielonych, fizjologiczna rola i źródła w naturze każdego z nich, mechanizm pobierania pokarmów przez rośliny. Klimat i wegetacja.

B. Żywienie się roślin bezzieleniowych: pokarmy organiczne i nieorganiczne tych roślin, działanie roślin bezzieleniowych jako fermentów.

Część II. O glebie i nawozach.

A. Gleba: Powstawanie i skład gleby, analizy mechaniczne i chemiczne, ich znaczenie dla oznaczenia urodzajności gleby, klasyfikacja gleby. Chemiczne własności gleby: własność absorbcyjna, jej znaczenie dla wegetacji. Fizyczne własności gleby: ciepota, wilgotność.

B. Nawozy: znaczenie nawozów: obornik, gnojówka, ich własności i użycie, deficyt gleby przy wyłącznym ich użyciu, inne nawozy: nawozy pochodzenia zwierzęcego, nawozy pochodzenia roślinnego, nawozy mineralne bezpośrednio i pośrednio działające.

49. Towaroznawstwo.

Docent: Dr. **Emil Godlewski.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu w letniem półroczu).

50. Nauka o garbarstwie.

Docent prywatny: Profesor Wyższej Szkoły Rolniczej: Dr. **Roman Wawnikiewicz.**

(Tygodniowo 2. g. wykładu przez obydwie półrocza).

VII, Języki i historia.

51. Język i literatura niemiecka.

Nauczyciel: Profesor gimnazyalny **Edward Hamersky.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu w półroczu zimowym).

Schiller jako dramatyk i jego tragedia „Marya Stuart“.

52. Historia odkryć i wynalazków i Geografia handlowa.

Docent prywatny: Profesor Uniwersytetu Dr. **Izydor Szaraniewicz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu przez obydwie półrocza)

Historia odkryć i wynalazków łącznie z historią cywilizacji (kultury) w ogólności.

PLAN NAUK

NA ROK 1878/79.

A. Wydział Inżynieryi.

Rok	Przedmiot	Półrocze						Wykładowcy
		zimowe			letnie			
		W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.	
I.	Matematyka kurs I.	8	2	—	8	2	—	Zajączkowski
	Fizyka ogólna	5	—	—	5	—	—	Strzelecki
	Geometria wykreślna	6	—	12	6	—	12	Maszkowski
	Rysunki wolnорęczne kurs I. . .	—	—	4	—	—	4	Marconi
II.	Matematyka kurs II.	5	—	—	5	—	—	Żmurko
	Fizyka techniczna	3	—	—	3	—	—	Strzelecki
	Mechanika (Statyka, Dynamika, Teoria sprężystości i mocy, Hydraulika)	6	1	—	6	1	—	Franke
	Geodezja niższa	4	2	4	4	2	4	Zbrożek
	Rysunki wolnорęczne kurs II. . .	—	—	4	—	—	4	Marconi
III.	Geodezja wyższa	5	1	2	5	1	2	Zbrożek
	Budownictwo (Materiały i konstrukcje budownicze)	7	—	12	7	—	12	Bisanz
	Mechanika budownicza kurs I. . .	2	—	3	2	—	3	Abakanowicz
	Geologia kurs I.	2	1	—	—	—	—	Niedźwiedzki
	Geologia kurs II.	—	—	—	4	1	—	Niedźwiedzki
	Encyklopedia Chemii	3	—	—	3	—	—	Freund

Rok	Przedmiot	P ó ł r o c z e						Wykładowcy
		zimowe			letnie			
		W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.	
IV.	Encyklopedia machin	3	—	—	3	—	—	Bykowski
	Mechanika budownictwa kurs II. . .	2	—	3	—	—	—	Abakanowicz
	Budowa dróg i roboty wodne . . .	7	—	8	7	—	8	Rychter
	Budowa mostów kurs I.	2	—	6	2	—	6	Jaegermann
	Ustawy budownicze i kolejowe . .	—	—	—	2	—	—	Bisanz
V.	Budowa mostów kurs II i budowa tuneli	4	—	6	4	—	12	Jaegermann
	Budowa dróg żelaznych	4	—	6	4	—	6	Jaegermann
	Architektura kolejowa	2	—	—	—	—	4	Zachariewicz
	Buchalterya	—	—	—	3	—	—	—
	*) Technologia mechaniczna drzewa i metali	3	—	—	3	—	—	Bykowski

Przedmioty wykładów oznaczonych *) zaleca się słuchaczom.

B. Wydział Budownictwa.

Rok	Przedmiot	Półrocze						Wykładowca
		zimowe			letnie			
		W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.	
I.	Matematyka kurs I	8	2	—	8	2	—	Zajączkowski
	Fizyka ogólna	5	—	—	5	—	—	Strzelecki
	Geometria wykreslna	6	—	12	6	—	12	Maszkowski
	Rysunki wolnoreczne kurs I.	—	—	4	—	—	4	Marconi
II.	Mechanika (Statyka, Dynamika, Teoria sprężystości i mocy)	6	1	—	4	1	—	Franke
	Geodezya niższa	4	2	4	4	2	4	Zbrozek
	Nauka o formach architektonicznych i rysunki architektoniczne	2	—	6	2	—	6	Zachariewicz
	Fizyka techniczna	3	—	—	3	—	—	Strzelecki
	Rysunki wolnoreczne kurs II.	—	—	6	—	—	6	Marconi
	* Fabrykacja materiałów budowlanych	—	—	—	2	—	—	Günsberg
III.	Budownictwo	7	—	12	7	—	12	Bisanz
	Mechanika budownicza kurs I.	2	—	3	2	—	3	Abakanowicz
	Geologia kurs I. (Petrografia)	2	1	—	—	—	—	Niedźwiedzki
	Encyklopedia Chemii	3	—	—	3	—	—	Freund
	Rysunki ornamentalne i modelowanie kurs I.	—	—	6	—	—	6	Marconi
IV.	Architektura kurs I.	3	—	18	3	—	18	Zachariewicz
	Ustawy budownicze	—	—	—	2	—	—	Bisanz
	Historia architektury	—	—	—	2	—	—	Zachariewicz
	Encyklopedia machin	3	—	—	3	—	—	Bykowski
	Rysunki ornamentalne i modelowanie kurs II.	—	—	6	—	—	6	Marconi
	* Technologia mechaniczna kurs I. (drzewa i metali)	3	—	—	3	—	—	Bykowski
V.	Architektura kurs II. (kompozycje architek.)	—	—	12	—	—	12	Zachariewicz
	Encyklopedia nauk inżynierskich	3	—	—	3	—	—	Bisanz
								Rychter

*) Zaleca się słuchaczom uczęszczać na ten wykład.

C. Wydział budowy machin.

Rok	Przedmiot	Półroczce						Wykładający
		zimowe			letnie			
		W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.	
I.	Matematyka kurs I.	8	2	—	8	2	—	Zajączkowski
	Fizyka ogólna	5	—	—	5	—	—	Strzelecki
	Geometria wykreslna	6	—	12	6	—	12	Maszkowski
	Rysunki wolnорęczne kurs I.	—	—	4	—	—	4	Marconi
II.	Matematyka kurs II.	5	—	—	5	—	—	Żmurko
	Fizyka techniczna	3	—	—	3	—	—	Strzelecki
	Mechanika	6	1	—	6	1	—	Franke
	Rysunki wolnорęczne kurs II.	—	—	4	—	—	4	Marconi
	Geodezya niższa	4	2	4	4	2	4	Zbrożek
III.	Encyklopedia budownictwa	3	—	6	3	—	6	Bisanz
	Encyklopedia chemii	3	—	—	3	—	—	Freund
	Technologia mechaniczna kurs I.	3	—	—	3	—	—	Bykowski
	Teoria machin	3	—	—	3	—	—	Franke
	Budowa machin kurs I.	5	—	10	5	—	10	Maryniak
IV.	Encyklopedia nauk inżynierskich	3	—	—	3	—	—	Rychter
	Technologia mechaniczna kurs II.	3	—	—	3	—	—	Bykowski
	Budowa machin kurs II.	5	—	10	5	—	10	Maryniak
	Buchalterya	—	—	—	3	—	—	—
	* Mechanika budownicza kurs II.	2	—	3	—	—	—	Abakanowicz

*) Poleca się słuchaczom.

D. Wydział Chemii technicznój.

Rok	Przedmiot	Półrocze						Wykładający
		zimowe			letnie			
		W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.	
I.	Matematyka kurs I	8	2	—	8	2	—	Zajączkowski
	Fizyka ogólna	5	—	—	5	—	—	Strzelecki
	Chemia ogólna a) Chemia mineralna	6	—	—	—	—	—	Freund
	b) Chemia związków tłuszczowych	—	—	—	6	—	—	Freund
	Chemia analityczna jakościowa	—	—	—	1	20	—	Freund
II.	Fizyka techniczna	3	—	—	3	—	—	Strzelecki
	Chemia ogólna c) Chemia związków aromatycznych, Fi- to- i zoochemia	2	—	—	—	—	—	Freund
	Chemia analityczna ilościowa	1	20	—	1	20	—	Freund
	Encykl. mechaniki i nauki o machinach	3	—	—	3	—	—	Franke
	Mineralogia ogólna	4	1	—	—	—	—	Niedźwiedzki
	Mineralogia szczegółowa	—	—	—	3	2	—	Niedźwiedzki
III.	Encyklopedia budownictwa	3	—	—	3	—	—	Bisanz
	Technologia chemiczna kurs I							
	a) woda i środki ogrzewania	4	—	—	—	—	—	Günsberg
	b) tłuszcze i środki oświetlania	—	—	—	2	—	—	Günsberg
	c) Fabrykacja materiałów bu- dowlanych	—	—	—	2	—	—	Günsberg
	* Rozbiory chemiczno-techniczne i produkcya chemiczno-techniczna	1	20	—	1	20	—	Günsberg
	* Chemia analityczna	1	20	—	—	—	—	Günsberg
	† Zoologia	4	2	—	—	—	—	Godlewski
† Botanika	—	—	—	4	—	—	Godlewski	

Rok	Przedmiot	Półrocze						Wykładający
		zimowe			letnie			
		W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.	
IV.	Technologia chemiczna kurs II.							
	a) ciał mineralnych i odpadków zwierzęcych i roślinnych	5	—	—	—	—	—	Günsberg
	b) Przemysł domowy	—	—	—	5	—	—	Günsberg
	Rozbiory chemiczno-techniczne i produkcyja chemiczno-techniczna	1	20	—	1	20	—	Günsberg
	Chemia rolnicza	3	—	—	—	—	—	Godlewski
	Towaroznawstwo	—	—	—	3	—	—	Godlewski
	Buchalterya	—	—	—	3	—	—	—

* Ci słuchacze, którzy w laboratorium chemii ogólnej przez 3 półrocza pracowali z dobrym skutkiem, w 4. półroczu mogą przejść do laboratorium technologii chemicznej albo pozostać w laboratorium chemii ogólnej.

† Poleca się słuchaczom.

ETAT OSOBOWY

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.

Rektor.

Władysław Zajączkowski, doktor filozofii, p. z. profesor Matematyki, dziekan Wydziału Inżynieryi w latach naukowych 1872/3. i 1873/4., Wydziału Budownictwa w r. n. 1877/8., korespondent c. k. Akademii Nauk w Krakowie i Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek galicyjskiego Towarzystwa pedagogicznego, członek c. k. naukowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych, b. profesor Uniwersytetu warszawskiego. (Ulica Krasickich l. 9).

Prorektor.

Julian Zachariewicz, kawaler ord. korony żelaznej III. klasy, Architekt, p. z. profesor Budownictwa lądowego, Rektor w r. n. 1877/8., Dziekan Wydziału Budownictwa w latach naukowych 1872/3., 1873/4., 1874/5. i 1876/7. (Ulica Kleina l. 753³/₄).

Dziekan Wydziału Inżynieryi.

Dominik Zbrożek, p. z. profesor Geodezyi, poseł na Sejm krajowy. (Ulica Gródecko-Janowska l. 6.)

Dziekan Wydziału Budownictwa.

Felix Strzelecki, doktor filozofii, p. z. profesor fizyki, Rektor Szkoły Politechnicznej w latach naukowych 1872/3. i 1873/4., członek czynny c. k. Akademii Nauk w Krakowie i galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, korespondent Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek c. k. naukowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych. (Ul. Majerowska l. 3).

Dziekan Wydziału Budowy machin.

Bogdan Maryniak, p. z. profesor Budowy machin. (Ulica Syxtuska l. 46).

Dziekan Wydziału Chemii technicznój.

August Freund, doktor filozofii, p. z. profesor Chemii ogólnej, Rektor w r. n. 1876/7., Dziekan Wydziału Chemii technicznój w latach naukowych 1872/3. i 1873/4., członek c. k. naukowej komisji examinacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych, były docent Uniwersytetu lwowskiego. (Gmach laboratorium technicznego).

Kolegium Profesorów.

Wawrzyniec Żmurko, doktor filozofii, p. z. profesor Matematyki, członek czynny c. k. Akademii Nauk w Krakowie i galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, członek honorowy Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, dyrektor c. k. naukowej komisji examinacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych, członek c. k. gimnazyjalnej komisji examinacyjnej. (Ulica Mickiewicza l. 2).

Felix Strzelecki, jak wyżej:

Julian Zachariewicz, jak wyżej.

Józef Jägermann, p. z. profesor Nauk inżynierskich. (Ulica Garncarska l. 16).

Karol Maszkowski, p. z. profesor Geometrii wykreślnej, Rektor w r. n. 1875/6., Prorektor w r. n. 1876/7., członek c. k. naukowej komisji examinacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych.

Jan. Nep. Franke, p. z. profesor Mechaniki, Rektor w r. n. 1874/5., Prorektor w r. n. 1875/6. dziekan Wydziału Budowy machin w latach naukowych 1876/7. i 1877/8., korespondent c. k. Akademii Nauk w Krakowie i Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek c. k. naukowej komisji examinacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych. (Ulica Syxtuska l. 26).

Dominik Zbrożek, jak wyżej.

Władysław Zajączkowski, jak wyżej.

August Freund, jak wyżej.

Herman Rudolf Günsberg, doktor filozofii, p. z. profesor Technologii chemicznej, dziekan Wydziału Chemii technicznej w latach naukowych 1874/5. i 1875/6., członek czynny galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, dyrektor Szkoły gorzelniczej. (Gmach laboratorium chemicznego).

Julian Niedźwiedzki, p. z. profesor Mineralogii i Geognozy, korespondent c. k. Zakładu geologicznego w Wiedniu, członek c. k. naukowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych. (Ulica Kleina l. 753^{2/4}).

Bogdan Maryniak, jak wyżej.

Leonard Marconi, p. nadzw. profesor rysunków ornamentalnych i modelowania. (Ulica Zygmuntowska l. 10).

Józef Rychter, p. nadzw. profesor Budowy dróg i robót wodnych. (Ulica Wronowska l. 6).

Juliusz Bykowski, p. nadzw. profesor Technologii mechanicznej i nauki opisowej o machinach. (Ulica Kleina l. 4).

Gustaw Bisanz, zastępca profesora Budownictwa lądowego kursu I., ustaw budowniczych i kolejowych, i encyklopedyi budownictwa.

Emil Godlewski, doktor filozofii, nauczyciel pomocniczy dla wykładu botaniki, zoologii, chemii rolniczej i towaroznawstwa, (Ul. Janowska l. 42).

Docenci prywatni.

Brunon Abakanowicz, inżynier, docent prywatny Geometrii położenia i Statyki wykreślnej. (Ul. Kopernika l. 15).

Oskar Fabian, doktor filozofii, p. nadzw. profesor c. k. Uniwersytetu, docent prywatny fizyki matematycznej. (Ulica Brygidek l. 3).

Roman Gostkowski bar., przełożony ruchu c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta we Lwowie, docent kursu kolejowego. (Ul. Majerowska l. 3).

Izydor Szaraniewicz, doktor filozofii, p. z. profesor c. k. Uniwersytetu, docent prywatny historii odkryć i wynalazków, tudzież geografii handlowej. (Ul. Akademicka l. 25).

Roman Wawnikiewicz, doktor filozofii, profesor Szkoły gospodarstwa wiejskiego w Dublanach, członek c. k. naukowej komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych, docent prywatny Technologii chemicznej.

Roman Pilat, doktor filozofii, p. nadzw. profesor c. k. Uniwersytetu, nauczyciel języka polskiego i historii literatury polskiej. (Ul. Halicka l. 41).

Edward Hamersky, profesor c. k. wyższego gimnazjum Franciszka Józefa, nauczyciel języka niemieckiego i historii literatury niemieckiej. (Ul. Kurkowa l. 41).

Jan Amborski, nauczyciel języka francuskiego, lektor tegoż języka w c. k. Uniwersytecie lwowskim. (Ul. Kurkowa l. 5).

Józef Kropiwnicki, nauczyciel języka angielskiego. (Ulica Kamienna l. 1).

Asystenci.

Emil Blauth, pomocniczy asystent przy katedrze Budowy dróg i robót wodnych.

Łukasz Bodaszewski, asystent przy katedrze fizyki.

Emil Dunikowski, asystent przy katedrze Mineralogii.

Emil Fiala, asystent przy katedrze Chemii ogólnej.

Wiktor Froń, asystent przy katedrze Technologii mechanicznej.

Władysław Halicki, asystent przy katedrze Budownictwa lądowego kursu II.

Józef Jägermann, asystent przy katedrze Nauk inżynierskich.

Stefan Kakowski, asystent przy katedrze Geometrii wykreslonej.

Władysław Kłapkowski, pomocniczy asystent przy katedrze Rysunków ornamentalnych i modelowania.

Piotr Manasterski, asystent przy katedrze Technologii chemicznej.

August Witkowski, asystent przy katedrze Geodezyi.

Fryderyk Schneider, asystent przy katedrze Mechaniki.

Posada pomocn. asystenta przy katedrze Budowy machin opróżniona.

Kancelarya c. k. Szkoły Politechnicznej.

Rektor: **Władysław Zajączkowski**, jak wyżej:

Sekretarz: **Tomasz Sternal**, członek galicyjskiego Towarzystwa pedag. i kom. filolog. c. k. Akademii Nauk w Krakowie.

Dyetaryusz 1.

Biblioteka c. k. Szkoły Politechnicznej.

Kierownik: **Julian Niedźwiedzki**: jak wyżej.

Skryptor: **Antoni Jakubowski**.

Słudzy c. k. Szkoły Politechnicznej.

- 1 odźwierny.
- 1 sługa kancelaryjny.
- 1 sługa biblioteczny.
- 1 nadzorca wodociągów i gazociągów.
- 2 laborantów.
- 1 sługa gabinetowy.
- 7 sług szkolnych.
- 3 stróży.

Władysław Kłopotowski, powołany został na
 stanowisko kierownika Wydziału
 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w którym
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych.
 Władysław Kłopotowski, w latach 1918-1920
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych
 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w którym
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych.

Władysław Kłopotowski, w 1920
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych
 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w którym
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych.
 Władysław Kłopotowski, w 1920
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych
 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w którym
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych.

Władysław Kłopotowski, w 1920
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych
 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w którym
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych.
 Władysław Kłopotowski, w 1920
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych
 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w którym
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych.

Władysław Kłopotowski, w 1920
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych
 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w którym
 kierował Wydziałem Spraw Politycznych.

165

Podział godzin dla Wydziału Inżynieryi.

Półrocze zimowe r. 1878/9.

Dzień	Rok	7 ¹ / ₂ —8	8—9	9—10	10—11	11—12	12—1	2—3	3—4	4—5	5—6
Poniedziałek	I.		Matematyka I.	Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne					
	II.		Matematyka II.	Mechanika	Fizyka techniczna					Geodezya niższa	
	III.		Geologia I.	Budownictwo	Rysunki budownicze			Rysunki z mech. budowniczej	Mechanika budownicza		
	IV.		Encyklopedia machin	Budowa dróg i roboty wodne	Rysunki z budowy dróg i robót wodnych						
	V.			Rysunki mostów II.		Budowa mostów II.				Technologia mechaniczna I.	
Wtorek	I.		Matematyka I.	Geometria wykreslna		Rysunki geometryczne		Rysunki wolnoręczne			
	II.		Matematyka II.	Mechanika	Fizyka techniczna						
	III.		Encyklopedia chemii	Budownictwo		Rysunki z Geodezyi wyższej		Rysunki budownicze		Geodezya wyższa	
	IV.		Budowa mostów I.	Budowa dróg i roboty wodne	Rysunki mostów I.				Mechanika budownicza		
	V.			Rysunki mostów II.		Budowa mostów II.	Architektura kolejowa				
Środa	I.		Matematyka I.	Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne					
	II.		Matematyka II.	Mechanika		Rysunki geodezyjne		Rysunki wolnoręczne II.		Geodezya niższa	
	III.		Geologia I.	Budownictwo	Rysunki budownicze				Ćwiczenia z Petrografii		
	IV.		Encyklopedia machin	Budowa dróg i roboty wodne	Rysunki z budowy dróg i robót wodnych		Rysunki z mech. budowniczej				
	V.			Rysunki mostów II.		Budowa mostów II.			Technologia mechaniczna I.		
Czwartek	I.		Matematyka I.	Geometria wykreslna		Rysunki geometryczne					
	II.		Matematyka II.	Mechanika	Fizyka techniczna						
	III.		Encyklopedia chemii	Budownictwo	Mechanika budownicza	Rysunki z mechaniki budowniczej		Rysunki budownicze		Geodezya wyższa	
	IV.		Budowa mostów I.	Budowa dróg i roboty wodne	Rysunki mostów I.						
	V.			Rysunki kolei żelaznych		Budowa kolei żelaznych					
Piątek	I.		Matematyka I.	Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne		Rysunki wolnoręczne I.			
	II.		Matematyka II.	Mechanika		Rysunki geodezyjne					
	III.			Budownictwo		Rysunki budownicze				Geodezya wyższa	Ćwiczenia z Geodezyi wyższej
	IV.		Encyklopedia machin	Budowa dróg i roboty wodne	Rysunki z budowy dróg i robót wodnych						
	V.			Rysunki kolei żelaznych		Budowa kolei żelaznych			Technologia mechaniczna I.		
Sobota	I.		Matematyka I.	Fizyka ogólna		Rysunki geometryczne					
	II.			Mechanika		Rysunki wolnoręczne				Ćwiczenia geodezyjne	
	III.		Encyklopedia chemii	Budownictwo				Rysunki budownicze			
	IV.		Budowa dróg i roboty wodne		Mechanika bud.	Rysunki z mechaniki budowniczej					
	V.			Rysunki kolei żelaznych		Budowa kolei żelaznych	Architektura kolejowa				

Podział godzin dla Wydziału Budownictwa.

Półrocze zimowe r. 1878/9.

Dzień	Rok	7—8	8—9	9—10	10—11	11—12	12—1	2—3	3—4	4—5	5—6
Poniedziałek	I.		Matematyka I.	Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne					
	II.			Mechanika	Fizyka techniczna	Nauka o formach architektonicznych				Geodezja niższa	
	III.		Geologia I.	Budownictwo	Rysunki budownicze			Rysunki z mekhaniki budowniczej	Mechanika budownicza		
	IV.		Encyklopedia machin	Rysunki z architektury I.					Technologia mechaniczna		
	V.		Encyklop. nauk inżynierskich	Rysunki z architektury II.							
Wtorek	I.		Matematyka I.		Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne		Rysunki wolnoręczne I.			
	II.			Mechanika	Fizyka techn.	Rysunki z form architektonicznych					
	III.		Encyklop. chem.	Budownictwo	Rysunki ornamentalne i modelowanie I.			Rysunki budownicze			
	IV.		Rysunki z architekt. I.		Architekt. I.	Rysunki z architekt. I.		Rysunki ornamentalne i modelowanie II.			
	V.		Rysunki z architektury II.								
Środa	I.		Matematyka I.	Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne					
	II.			Mechanika	Nauka o formach architektonicznych	Rysunki geodezyjne		Rysunki wolnoręczne II.		Geodezja niższa	
	III.		Geologia I.	Budownictwo	Rysunki budownicze				Ćwiczenia z petrografi		
	IV.		Encyklopedia machin	Rysunki z architekt. I.		Rysunki ornamentalne i modelowanie II.			Technologia mechaniczna I.		
	V.		Encykl. nauk inżynierskich	Rysunki z architektury II.							
Czwartek	I.		Matematyka I.		Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne					
	II.			Mechanika	Fizyka techn.	Rysunki z form architekt.					
	III.		Encykl. chemii	Budownictwo	Mechanika budownicza	Rysunki z mechaniki budowniczej		Rysunki budownicze			
	IV.				Architektura I.	Rysunki z architektury I.					
	V.		Rysunki z architektury II.								
Piątek	I.		Matematyka I.	Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne		Rysunki wolnoręczne I.			
	II.			Mechanika		Rysunki geodezyjne		Rysunki wolnoręczne II.			
	III.		Budownictwo		Rysunki budownicze		Rysunki ornamentalne i modelowanie I.				
	IV.		Encykl. machin	Rysunki z architektury I.					Technologia mechaniczna I.		
	V.		Encykl. nauk inżynierskich	Rysunki z architektury II.							
Sobota	I.		Matematyka I.		Fizyka ogólna	Rysunki geometr.					
	II.			Mechanika		Rysunki z form architekt.					
	III.		Encykl. chemii	Budownictwo	Rysunki ornamentalne i modelowanie I.			Rysunki budownicze			
	IV.		Rysunki z architekt. I.		Architekt. I.	Rysunki z architekt. I.		Rysunki ornamentalne i modelowanie II.			
	V.		Rysunki z architektury II.								

Podział godzin dla Wydziału Budowy Machin.

Półrocze zimowe r. 1878/9.

Dzień	Rok	7 ¹ / ₂ —8	8—9	9—10	10—11	11—12	12—1	2—3	3—4	4—5	5—6
Poniedziałek	I.	Matematyka I.		Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne					
	II.		Matematyka II	Mechanika	Fizyka techniczna					Geodezya niższa	
	III.		Teorya machin	Rysunki machin		Budowa machin I.			Technologia mechaniczna I.		
	IV.		Encyklopedia nauk inżynierskich	Rysunki machin			Budowa machin II.				
Wtorek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreslna		Rysunki geometryczne		Rysunki wolnoreczne			
	II.		Matematyka II.	Mechanika	Fizyka techniczna			Ćwiczenia geodezyjne			
	III.		Encyklopedia chemii	Rysunki machin		Encyklopedia budownicza	Budowa machin I.	Rysunki budownicze			
	IV.		Technologia mechaniczna II.	Rysunki machin		Budowa machin II.			Mechanika budownicza		
Środa	I.	Matematyka I.		Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne					
	II.		Matematyka II.	Mechanika	Geodezya niższa	Rysunki geodezyjne		Rysunki wolnoreczne II.		Geodezya niższa	
	III.		Teorya machin	Rysunki machin		Budowa machin I.			Technologia mechaniczna I.		
	IV.		Encyklopedia nauk inżynierskich	Rysunki machin			Budowa machin II.				
Czwartek	I.	Matematyka I.		Geometria wykreslna		Rysunki geometryczne					
	II.		Matematyka I.	Mechanika	Fizyka techniczna						
	III.		Encyklopedia chemii	Rysunki machin		Encyklopedia budownicza	Budowa machin I.	Rysunki budownicze			
	IV.		Technologia mechaniczna II.	Rysunki machin		Budowa machin II.					
Piątek	I.	Matematyka I.		Fizyka ogólna	Geometria wykreslna	Rysunki geometryczne		Rysunki wolnoreczne			
	II.		Matematyka II.	Mechanika		Rysunki geodezyjne					
	III.		Teorya machin	Rysunki machin		Budowa machin I.			Technologia mechaniczna I.		
	IV.		Encyklopedia nauk inżynierskich	Rysunki machin			Budowa machin II.				
Sobota	I.	Matematyka I.		Fizyka ogólna		Rysunki geometryczne					
	II.			Mechanika		Rysunki wolnoreczne				Ćwiczenia geodezyjne	
	III.		Encyklopedia chemii			Encyklopedia budownicza		Rysunki budownicze			
	IV.		Technologia mechaniczna II.		Mechanika budownicza	Rysunki z mechaniki budowniczej					

59

3P

Biblioteka PK

J.X.3

/ 1878-79

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000231980